

சாஸனம்

கரையிடிந்த

பறையின் பால்

-தோப்பூரான்-

சூரியன் அஸ்தமிக்கும் கடவுடவானத்தொலைவேயிருந்து
காற்றுறுமி வர - கரையினில்
ஓய்ந்த பெண்டுகள் மாரடித்தழுதாற்போலும்
அதுவரையிருந்த அவைகள்

எக்காளம் கொட்டி
இருந்த கரையீறி
என் வீட்டு மண் சுவரை
எள்ளி நகையாடி
தள்ளிக் கரைத்துடைத்துத்
தவழ்ந்து வந்து
என்னோடு தலையணையில்
தூங்கவேள இடங்கேட்கும்

தாழ்வாரம் தொட்டு கூரை முகடு வரை
ஓலைக்கிடுகளை ஒவ்வொன்றாய்ப்பிரட்டி
எண்ணிக்கணக்கெடுத்து எரிச்சலுடன், வேய்ந்தவனை
கூடக் கிடுகுகளை வேய்ந்ததற்காய் குறைப்பட்டு
வாய்த்த கிடுகுகளை வழித்தெடுத்துத்தரையறைந்து
உணதல் குளிர் காற்று உள்நுழைந்து என்னுடலைக்
காதவால் போர்த்திக் கண்கணப்பாய் தூங்க வைக்கும்.

என் நோர்வேஜியப் பெண்ணே கிறிஸ்தீனா!
வீசி வலையெறிந்தால் படும்கயல்மீன் கறிருசிக்கும் -கன்னிப்
பாளை பிளந்தொழுகும் கள்ளாலே கவி பிறக்கும்
தேடித்திரிவமடி அத்தேசமெங்கோ போனதடி

வெள்ளை நிறப் பெண்ணே
நீல விழி உருட்டி -என்
நிலை தகர வைக்காதே
உப்புவாக்கும் கடற் காற்றில்
வானத்தில் உதயமாய் நிலவிரக்க
படகின் "சவன்"வலிப்பால்
தண்ணீரின் சல சலப்பில் சந்தம் எடுத்துனக்கு
நான் ஒரு நாள் தமிழ் பாட்டெழுதித் தருவேன்.

மனித நேசம்

1983 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு ஆதரவான அனைத்துக் கட்சிகளின் குழு (ALL PARTIES SUPPORTING GROUP FOR TAMILS) பேர்கனில் இயங்கி வருகிறது.

இது இடதுசாரிக் கட்சி(Venstre) தொழிலாளர்கட்சி (A P) சோசலிச இடதுசாரி (S V) வலதுசாரிகட்சி(Hoyre) கிறிஸ்தவமக்கள் கட்சி (K R F) ஆகிய கட்சிகளின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், நோர்வே பிரபல அரசியல்வாதிகளையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டது.

தமிழர்களுக்கு ஆதரவான அனைத்துக் கட்சிகளின்குழு, நோர்வே அரசுக்கும், மனித உரிமைகளுக்காக பாடுபடும் பொதுநல ஸ்தாபனங்களுக்கும், இலங்கைத் தமிழர்களின் நிலையை தெளிவுடுத்துவதுடன், தமிழர் சம்பந்தமாக நோர்வே அரசு மற்றும் பொதுநல ஸ்தாபனங்கள் செயற்பாடுகளுக்கு பின்னணியில் நின்று ஊக்கமளித்து வருகின்றது.

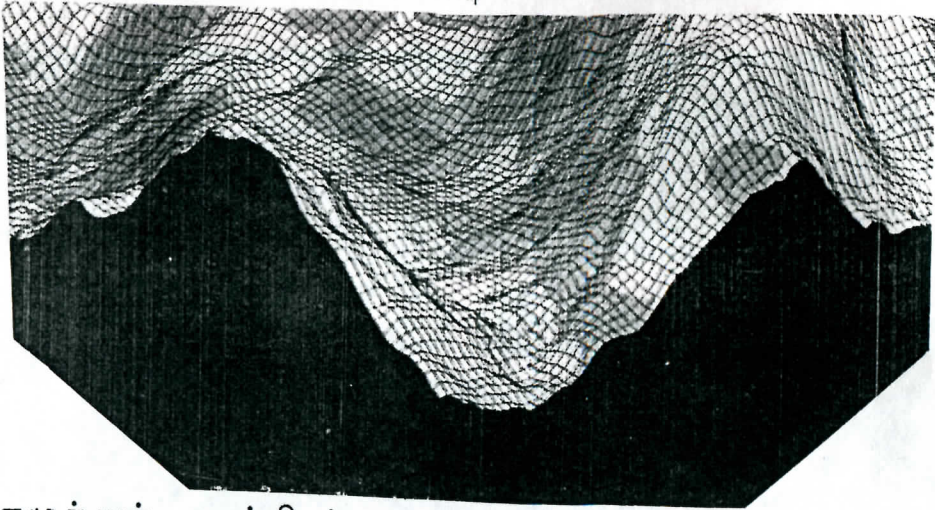
கடந்த மாதங்களில் நோர்வே அரசும், மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளும் தமிழ் அகதிகளை திருப்பி அனுப்புவது பற்றி ஆராய்ந்து வந்தன.

இதனையடுத்து தமிழருக்கு ஆதரவான அனைத்துக் கட்சிகளின் குழு ஈழத்தில் தமிழர் நிலைபற்றிய அறிக்கை ஒன்றையும் தமிழர்களை திருப்பி அனுப்பாது நிறுத்துமாறும் வேண்டியும், நோர்வே நீதிஅமைச்சுக்கு கடிதம் ஒன்றை 20.08.92 அன்று அனுப்பி வைத்தது. இதன்பயனாய், தற்போது நோர்வே அரசு எம்மவரை திருப்பி அனுப்பும் முயற்சிகளை நிறுத்தி வைத்துள்ளது.

இங்கு அகதியாக தஞ்சம் கோரிய தமிழர் ஒருவரை, நாடுகடத்த இறுதி முடிவெடுத்திருந்த வேளையில் இவர்களின் தலையீட்டால் இடை நிறுத்தப்பட்டதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சுமைகள்

இதழ்-4 புரட்டாதி ஐப்பசி1992

எழுத்துச் சுதந்திரம் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் கருத்துச் சுதந்திரம் பேச்சுச் சுதந்திரம்.

நிருபன்

பிரபல எழுத்தாளரான சலமன் ரஸ்டி ஆவணிமாத இறுதியில் நோர்வேயிற்கு திடீர் விஜயம் ஒன்றை மேற் கொண்டார்.

இந்தியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சலமன் ரஸ்டி இப்போது இங்கிலாந்தில் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வருகிறார். ரஸ்டியின் இஸ்லாமிய மதத்திற்கு எதிராக எழுதப்பட்ட "சாத்தானின் வரிகள்" அல்லது "SATANISKE VERS" என்ற நாவல் நான்கு வருடங்களுக்கு முன் பிரபலமாகப் பேசப்பட்டது. சாத்தனின் வரிகள் நாவலை எதிர்த்து அனைத்து முஸ்லீம் நாடுகளும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததும், முன்னாள் ஈரான் தலைவர் ஆயத்துல்லா கொமேய்னி ரஸ்டிக்கு மரணதண்டனை விதித்ததும் தான் "சாத்தானின் வரிகள்" பிரபலமாகக் காரணம்.

ரஸ்டியை PEN KLUBBEN என்று அழைக்கப்படும் சர்வதேச கவிஞர்கள்,

எழுத்தாளர்கள், நாவலாசிரியர்கள் கூட்டமைப்பின் நோர்வே கிளையே நோர்வேயிற்கு அழைத்திருந்தது. தன் மீது ஈரான் விதித்திருக்கும் மரணதண்டனையை விலக்குவதற்காக ஈராணை நிர்ப்பந்திக்கும் வகையில், நோர்வே அரசியல் ஆதரவு தனக்கு தரவேண்டும் என அரசியல் வாதிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவே ரஸ்டி இங்கு வருகை தந்திருந்தார்.

இந்த ஐரோப்பிய நாடுகள் என்றுமே முஸ்லீம் நாடுகளைப் பகைத்துக் கொள்ளாத நாளில்லை. ஆரம்ப காலங்களில் மத ரீதியான எதிர்ப்பில் ஆரம்பித்து இன்று பொருளாதார ரீதியான இழுபறியாக இஸ்லாமிய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையிலான பிரச்சனையாக அமைந்து விட்டது.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் உயர்ந்துவிட்ட

ஐரோப்பிய, தென் அமெரிக்க நாடுகள் இன்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளை எண்ணையக்காக நம்பியுள்ளன. மத்திய கிழக்கு நாடுகள் ஈரான், ஈராக், லிபியா போன்றவை அடிக்கடி இவர்களின் நலனுக்கு ஊறு விளைவித்து வருகின்றன. இதன் காரணமாக ஐரோப்பிய, அமெரிக்க

மக்களிடையே முஸ்லீம் நாடுகள் பற்றித் தவறான அபிப்பிராயமும் "இஸ்லாம்" மதம் என்றாலே பயங்கரவாதம் என்ற கருத்தும் ஊறிப்போய் உள்ளது. இப்படியானதோர் குழலில் ரஸ்டி இஸ்லாம் மதத்தை விமர்சித்து நாவல் எழுதியதும், ஈரான் மரண தண்டனை விதித்ததும் ரஸ்டியை இன்று பிரபலமாக்கி உள்ளது. ரஸ்டிக்கு இன்று ஓர் நாட்டுத் தலைவருக்கு வழங்குவது போல் சகல விதமான பாதுகாப்புகளும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதுபோல் அவர் நோர்வேயிற்கு வருகை தந்த போது காணக் கூடியதாக இருந்ததென பத்திரிகையாளர்கள் செய்தி வெளியிட்டுள்ளனர். இவர் வருகை பற்றிய செய்தியை நோர்வே தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களின் மூலம் தெரிந்து கொண்ட போது எனக்கு எம் நாட்டுப் பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் நினைப்புத் தான் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்தது. எம் நாட்டுக் கவிஞர்கள் பத்திரிகையாளர்கள் உயிருக்குப் பயந்த நிலையில் சுயமாக எழுதவோ தமது கருத்துக்களை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவோ முடியாத நிலையில் உள்ளனர். இந்நிலையில் சிலர் ஆதிக்கவாதிகளின் ஊதுகுழலாகவும், பிரச்சாரப் பீரங்கிகளாகவும் துதி பாடி வருகின்றனர்.

ஆனால் கருத்துச் சுதந்திரற்காகப் போராடி உயிர் விட்டோர், தலைமறைவாய்

இலங்கையில் பத்திரிகையாளர்கள், கவிஞர், எழுத்தாளர் நிலை இப்படியிருக்க சர்வ தேசமும் அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்களின் குரலாக வெளிவரும் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளின் நிலைமட்டும் நன்கு உள்ளதா? என்றால் இல்லை. இங்கும் மிரட்டல்கள், மொட்டைக் கடிதங்கள், இருட்டடிகள் வாங்கிய படிதான் சஞ்சிகைகள் செயர்ப்பட்டு வருகின்றன.

வாழ்வோர் நாடுகடத்தப் பட்டோர் எண்ணிக்கைப் பட்டியல் போடமுடியாத அளவு நீண்டு கொண்டு இருக்கிறது. இவர்களின் பிரச்சனை சர்வதேச அளவில் வருவதாக தெரியவில்லை. எமது பிரச்சனைகள் சர்வதேச அரசியலுக்கு சம்பந்தமில்லாது இருப்பதே காரணமெனலாம். ஆனாலும் பத்திரிகை நிருபரான "றிச்சட் டி சொய்சா" வின் படுகொலையும் ஈழுத்துச் சிறையில் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும் செல்வநிதி தியாகராசா என்ற செல்வியின் நிலையும் சர்வதேச அரங்கிற்கு எட்டியுள்ளது. (செல்வநிதி தியாகராசாவிற்கு இன்று ரஸ்டிக்காக குரல் கொடுக்கும் INTERNATIONAL PEN அமைப்பால் சிறப்புப் பரிசில் வழங்கப்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே)

இலங்கையில் பத்திரிகையாளர்கள், கவிஞர், எழுத்தாளர் நிலை இப்படியிருக்க சர்வ தேசமும் அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்களின் குரலாக வெளிவரும் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளின் நிலைமட்டும் நன்கு உள்ளதா? என்றால் இல்லை. இங்கும் மிரட்டல்கள், மொட்டைக்

கூதங்கள், இருட்டிகள் வாங்கிய படிதான் சஞ்சிகைகள் செயற்பட்டு வருகின்றன.

இலங்கையில் பத்திரிகைகள் மீது நடாத்தப்படும் காடைத்தனங்களை தாக்குதல்களை எதிர்த்து தென் இலங்கைப் பத்திரிகைகள் ஒன்று சேர்ந்து எதிராகக் குரல் கொடுக்க தொடங்கியுள்ளன.

இன்று புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளும் கருத்து ரீதியாக இல்லாவிட்டாலும் குறைபட்சம் வெளிநாடுகளில் எம்மவர்க்கு இருக்கும் கருத்துச் சுதந்திரத்தை அழித்து விடாது பாதுகாக்கவாவது கூட்டுச் சேரல் வேண்டும் இது இன்றைய குழுவில் கட்டாயமான விடயமாகும்.

'சுமைகளி'ல் வெளியாகும் படைப்புகளுக்கு அவற்றின் ஆக்கதாரரே பொறுப்பு.

இந்த இதழில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டிய சில படைப்புகள் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் இடம்பெறவில்லை. மன்னிக்க வேண்டுகிறோம்..

சுமைகள்

சிந்தாமலம்

ஓயர்
சிந்தாமலம்

ஓயியம்,
பி. குணசீலன்
ஓஸ்லோ.

F.5

இன்றைய சமுதாயத்தின்

விடைகளை நோக்கி

சுமதி.

இன்று எமது நாட்டில் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வரும் யுத்தத்தின் காரணமாக பல அனர்த்தங்கள் நேர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இழப்புகள் எம்மக்களுக்கு பழகிப் போன அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்வாகி விட்டது. புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாம் கூட அன்றாடம் பத்திரிகைகளிலோ, சஞ்சிகைகளிலோ இழப்புகளின் பட்டியலை புரட்டியபடி இருக்கிறோம். ஆனால் இவையெல்லாம் பெரிதாக எம்மைப் பாதிக்கின்றனவா என்றால் இல்லை என்பதே பொருத்தமான விடையாக இருக்கும். பலவித நிகழ்வுகள் துயரங்கள் எம்மை வந்தடைகின்றன. ஆனால் சில நிமிடங்களே அத்துயர நிலைமையை எண்ணி வருந்த முடிகிறது. தொடர்ந்து எமது வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள், சிக்கல்களுக்குள் நாம் மூழ்கி விடுகிறோம்.

எமது நாட்டில் சிறுபான்மை இனமாகக் கணிக்கப்படும் எமது தமிழ் பேசும் இனம் யுத்தத்தின் பலியெடுப்பினால் மேலும் மேலும் குறைந்து கொண்டே செல்கிறது. 1983 தொடக்கம் இன்று வரை யுத்தத்தினால் இறந்தவர்களில்

பெரும்பான்மையோர் ஆண்களாகவே இருக்கின்றனர். இறப்பவர்கள் தந்தையர்களாகவோ இளம் குடும்பஸ்தவர்களாகவோ இளைஞர்களாகவோ இருக்கின்றனர். இதனால் பல பெண்கள் வாழ்விழக்கின்றனர். இது சமுதாயத்தினுடைய ஆண் பெண் சமநிலையை இழக்கச் செய்கிறது. இந்தச் சமநிலையின்மை என்பது சமூகத்தை சீரழிவுப் பாதையில் இட்டுச் செல்லும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இதேபோன்றுதான் மன்னராட்சிக் காலத்திலும் யுத்தங்களின் போது பெருந்தொகையான இளைஞர்கள் மடிந்து போயினர். இதனால் பெண்களின் தொகை அதிகமான போது அவர்களுடைய வாழ்வுக்கு எத்தகைய தீர்வையும் முன்வைக்க இயலாத மன்னர்கள் பெண்களைக் கோவில்களில் வைத்து தமக்குத் தாமே தாலி கட்டிக் கொள்வதன் மூலம் அவர்களைத் தேவர்களுக்கு அடிமையாக்கினர். மன்னர்கள் தெய்வநிலையில் வைத்து வழிபட்ட ஒரு சமுதாயத்தில் இந்தப் பெண்களை

அரசர்கள் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்ட போது அது ஒரு தவறான செயலாகக் கருதப்படவில்லை. இங்கு தேவர்களாக கருதப்பட்டவர்கள் மன்னர்களே! மன்னர்களுடைய அந்தப்புரங்களில் அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் இயந்திரங்களாக தமது வாழ்க்கையை குறுக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளானார்கள். நாளடைவில் இப் பெண்களின் நிலை பரிதாபத்திற்கு உள்ளாகியது. இளமை இருக்கும் வரை இவர்களைப் பயன்படுத்திய மன்னர்கள் பின்னர் இவர்களைக் கைவிட்டனர். வாழ்க்கையில் வேறு எந்த மார்க்கமும் இல்லாது விலைமாதர்களாக தமது வாழ்க்கையைச் சீரழித்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானார்கள். அந்தக் கால சமுதாயத்தின் குழ்நிலைதான் காரணமே தவிர தவறு அவர்களுடையதல்ல.

இதுபோன்றுதான் இன்றைய எமது பெண் சமூகம் இத்தகைய ஒரு பிரச்சனைக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்குத் தீர்வு காணவேண்டியது பெண்களல்ல. முழுச்சமுதாயமும். 83களில் நிகழ்ந்த கணக்கெடுப்புகளின் படி 1 ஆணுக்கு 7 பெண் என்ற விகிதத்தில் தான் சமூகம் உள்ளது. ஆனால் இன்றுவரை மேற்குறித்த விகித அளவு அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கிறது என்பது வெளிப்படையான உண்மை. எமது சமுதாய கலாச்சாரத்தின்படி, ஒழுங்கின்படி ஒரு ஆணை ஒரு பெண்ணே திருமணம் செய்ய முடியும். மீதமுள்ள ஆறு பெண்களின் வாழ்க்கையும் கேள்விக் குறியாக உள்ளது. இவர்கள் வாழ்க்கையை

ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ள முடியாதவர்கள் பட்டியலில் சேர்கின்றனர். இவர்களோடு யுத்தத்தின் மூலம் தமது கணவன்மாரை இழந்த இளம் விதவைத் தாய்மாரும் அடங்குவர். இவர்களுக்கு எத்தகைய தீர்வை எம்மால் கொடுக்க முடியும்? எந்த ஒரு தீர்வையும் நாம் இவர்களுக்கு முன் வைக்காத விடத்து இவர்கள் சீரழிவுப் பாதையில் தவறான நடத்தைகளில் ஈடுபட வாய்ப்புண்டு. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட போவது முழுச் சமுதாயமும். இவ்வாறான பெண்களை வெறுமனே இழிவான சொற்களால் நிந்தனை செய்வதால் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆனால் இத்தகைய

நிலைமைகளை யதார்த்த நோக்கில் அணுகித் தீர்வு காண வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு இன்று எம் முன்னே உள்ளது.

இன்று இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது பல நாடுகள் இருந்தன. யுத்தத்தில் அதிகமானவர்கள் இறந்ததனால்

பெண்களின் தொகை அதிகரித்தது. அதனால் பாலியல் ரீதியான அடக்குமுறை ஓரளவு தளர்த்தப்பட்டது. இதனை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். வாழ்க்கையில் தவறிப் போகும் பெண்கள் நடத்தைகெட்டவள் என்றும் இன்னும் பல அநாகரீகமான சொற்களாலும் அவர்களைத் தூற்றும் நாகரீகமான சமுதாயமென தன்னைக் கூறிக் கொள்ளும் இச்சமுதாயத்திலும் இதே போன்று பல பிரச்சனைகள் நடக்கின்றன. ஆனால் அதை ஜீரணித்துக் கொள்ளும் நாம் மேற்குறித்த இந்தப் பிரச்சனைகளிலுள்ள உண்மைத் தன்மையை ஏன் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளக் முடியாது? அத்தோடு பெண் ஒருக்கு முறை, பெண்விடுதலை என்று புறப்பட்டிருக்கும் பெண்களில் எத்தனை வீதமானோர் இத்தகைய பிரச்சனைகளில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள்?

இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு என்ன? என்ன என்று சிந்திக்கும் போது பல பிரச்சனைகள், கேள்விகள், குழப்பங்கள் எம் முன்னே எழுகின்றது. எனவே தீர்வுகாண்பது கடினமாக இருந்தாலும் அது அவசியமானதோர் பிரச்சனையாக உள்ளது.

வெடி குண்டுப் புரள்...

தற்போது ஜெர்மனியில் வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிரான புதிய நாகரீகவாதிகள் அடாவடித்தளங்களைத் தொலைக்காட்சி, வானொலி, பத்திரிகைகள் மூலம் அறிகின்றோம். இதே போன்றொரு பிரமையை எம்க்கு ஏற்படுத்திய சம்பவமொன்று 11.09.92 வெள்ளி ஸ்ரவங்கரில் நிகழ்ந்தது. தஸ்தா அகதிகள் முகாமில் வெடி குண்டு வைக்கப்பட்டிருப்பதாக மாலை 7.45 மணியளவில் முகாமின் இராக்காவலருக்கு கிடைத்த தொலைபேசியொழிப்புடன் இத்தகுக் காரணமாகும். செய்தி உடனடியாக பொலீசாருக்கும்,

முகாம்பொறுப்பாளருக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. சில நிமிடங்களில் அங்கு வந்த பொலீசார் முகாமில் இருந்தவர்களை முகாமுக்குப்புறம்பாகவுள்ள அலுவலகத்துக்கு அனுப்பியபின் தமது பணியை மேற்கொண்டனர். எதுவித தடயமும் கிடைக்காததால் வெடி குண்டுக்கான விசேட பிரிவுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. விசேட பிரிவினர் வெடி குண்டு கண்டுபிடிக்கும் விசேட கருவிகளால் சோதித்தும் எதுவும் கிடைக்காததால் வெடி குண்டு கண்டுபிடிப்பதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ராயின் உதவியை நாடினர். நாம் அலுவலகத்துக்குச் சென்று அங்கு வசிப்பவர்கள் சிலரைச் சந்தித்தபோது, இது வெறும் மிரட்டல்தான் எனச் சிலர் சலித்துக் கொண்டனர். இப்போது ஜெர்மனியில் நடக்கும் பிரச்சனைகளைக் கருத்தில் கொண்டு ஏதாவது நடந்திருக்கலாம் எனவும் அச்சம் நிரூபித்தனர். இவ்விடயம் பற்றி முகாம்பொறுப்பாளரிடம் கேட்டபோது இதேபோன்றொரு தொலைபேசியொழிப்பு ஏற்கெனவே ஒருமுறை பொலீசாருக்கு கிடைத்தது, இப்போது இங்கு வந்துள்ளது எனக்கூறினர். மேலும் தொலைபேசியொழிப்புத் தான் பெற்றுக்கொள்ளாததால் உண்மையான பொய்யான எள்தள்ளல் கூறமுடியவில்லை என்றும், ஆனாலும் தற்போதைய நிலையில் எதையும் நம்புவதற்கில்லை எனவும் கூறினர். வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிரான பிரச்சனைகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள் என அவரைக் கேட்டபோது, ஜெர்மனியில் உள்ள பிரச்சினைகளின் காரணத்தால் இங்கும் ஒரு சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் இங்கு அதிகளவு நாகரீகம் இல்லை. இங்கு அகதிகளாக வருபவர்களுக்கு நாம் உதவுவதில் முக்கியம். இதை இவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள் இல்லை. வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான பிரச்சனைகள் அர்த்தமற்றது என்று கூறினர். முகாமுக்கு வெளிப்புறத்தே வெடி குண்டு சம்பந்தமான தடயங்கள் எதுவும் கண்டுபிடிக்கப்படாததால் முகாம்புறம்பாக உள்ள சோதனையிட வேண்டும் என பொலீசார் முகாம்பொறுப்பாளரை அழைத்தார். முகாமினுள்ளும் எதுவும் கிடைக்காததால் இத்தொலைபேசி செய்தி ஒரு மிரட்டலே அல்லது விசயிகளின் விளையாட்டோ அன்றி உண்மையில்லை எனக் கூறி பதட்டநிலையைத் தவிர்த்து அங்கு இருந்தவர்களை மீண்டும் முகாமுக்கு அனுப்பிவைத்தார். இப்படியான மிரட்டல்கள் இனிமேல் உண்மையாகவும் நடக்கலாம் அல்லவா?

அவ்வாறியின் இங்குள்ள அகதிகளின் நிலை என்ன? - தஸ்தா கிடுமர் -

"மச்சான் கௌரி மனோகரி எண்ட படம் பாத்தனியே"

- "பாத்தனான் எனக்குப் பிடிக்கயில்ல. அதை என்னால ரசிக்கவும் முடியேல்ல, யதார்த்தமாகவுமில்ல..."

"ஏனடா.."

- "எனக்குத் தெரியாது, கதை படுசத்து பம்மாத்து கதாநாயகி முதல் ஒருவனைக் கலியாணம் கட்டி அவன்ர கொடுமை தாங்கேலாமல் டைவேர்ஸ் பண்ணிப் போட்டு வேறொருவனைக் காதலிக்கிறாள். அப்ப பிரிஞ்சு போன முதல் கணவன் திருந்தி திருப்பி வர காதலிச்சவன் கதாநாயகிய முதல் கணவன் திருந்திட்ட படியா அவனோட திரும்பவும் சேர்ந்து வாழும்படி சொல்லுறான். கதாநாயகி ஒருத்தரும் வேணாம் ஆண் இல்லாத வாழ்வு வாழப் போறன், சங்கீதமே தன் வாழ்வு என்கிறாள். படம் முடியுது"

- "இதில என்ன பிழையிருக்கு ..."

- "யதார்த்தமா பார்த்தா மச்சான், ஆம்பிளை இல்லாது ஒரு பொம்பிளை சீலிக்க முடியாது. .. படத்தட முடிவ

— சிவகாரம் —

ஏற்றுக் கொள்ளலாது. சம்மா கற்பனை பண்ணி நீல் விட்டிருக்கிறாங்கள். அதத்தான் விட்டாலும், ரசிக்கிற மாதிரி ஒரு பாட்டு, டான்ஸ், ஒரு சண்ட கூடக் கிடையாது.. அறுவை.."

விவாதம் தொடர்ந்தாலும் "கௌரி மனோகரி" பற்றியோ அது ஏன் பிடிக்கவில்லை என்பது பற்றியோ என் நண்பனிடம் இருந்து சரியான பதில் கிடைக்கப் போவதில்லை.

இன்று எம்மவரது சினிமா ரசனை எந்தளவில் உள்ளது என்பதற்கு இவனொருவனது ரசனையே சாட்சி. "குணா" கமலகாசனைப் பிடிக்காது, ஆனால் "சிங்காரவேலன்" பிடிக்கும். இவன் ரகுவரனுக்கு ரசிகன். "ஏழாவது மனிதன்" ரகுவரனுக்கல்ல. "புரியாதபுதிர்" படத்தில் பெண்ணைத் துன்புறுத்தும் வில்லன் ரகுவரனுக்கு "அந்த மாதிரி நட்ச்சிருக்கிறான்" படம் பார்த்த பின் வந்த விமர்சனம். இவற்றிற்கு மேலாக ரஜனிகாந்

படங்களெல்லாம் இவனிற்கு "அந்தமாதிரி".

ஏன் இப்படி எமது ரசனை உள்ளது- யதார்த்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டு தாவித் தாவி இருபத்தைந்து மனிதர்களை ஒரே நேரத்தில் உதைக்கும் கதாநாயகர்களையும், ஆயிரம் தேவதைகள் பின்னால் ஓடிவர பாட்டுப்பாடி மரத்தைக் கட்டிப் பிடித்து காதல் புரியும் கதாநாயகியையும் ஏற்றுக் கொள்கிறோமே. ஏன் சமூகப் பிரச்சனைகளை யதார்த்த நோக்குடன் அணுகும் கலைப் படைப்புக்களை எம்மால் ரசிக்க முடிவதில்லை?

இதைச் சற்று விரிவாக நோக்குவோம். சினிமா என்பது பிரதானமாக "அசையும் விம்பங்களின் வழிவரும் கட்டிலக் கவர்ச்சி" என்பது சினிமாவிற்கு அறிஞர் தரும் விளக்கம். இப் பிம்பங்களின் வழிவரும் கட்டிலக் கவர்ச்சியானது சமூகத்தின் அனைத்து தரப்பினையும் இலகுவில் சென்றடையும் ஓர் அரிய தொடர்பு சாதனமாகும். ஆனால் எம் தமிழ் சினிமாவானது, வெறும் கனவில் மிதக்க வைக்கும் சமூகத்தை சீரழிக்கும் சாதகமாக உருவெடுத்துள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ் திரைப்படங்கள் கறுப்பு வெள்ளை கனவுகளாக இருந்து வந்தன. இப்போட கலர் கனவுகள் வர்ணக் கனவுகள். ஆனால் அதே க(தை)னவு நாயகன், நாயகி.

நமது திரைப்படங்கள் தமிழ் மொழி இலக்கியம் அல்லது தமிழ் பண்பாடு என்ற வட்டத்தினுள் நின்று கொண்டு (கற்பனாவாதக் கண்ணோட்டத்துடன்) சமூகப் பிரச்சனைகளை அணுகுகிறது. இதனால் சரியான வடிவில் யதார்த்தமாக பிரச்சனைகளையோ அல்லது தீர்வையோ

சமூகத்திற்கு சொல்வதில் இருந்து தவறுகின்றது.

தமிழ் சினிமாவைப் பொறுத்தளவில், "நிலம் பார்த்த நடை கொண்ட பெண்ணும்; ஏறுபோல் நடை கொண்ட ஆணையும்" உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட தமிழ் சமூகம். கதாநாயகியோ அல்லது துணை நடிகை பாத்திரமோ; ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு வித்தியாசமாகக் காட்டப் பட்டாலும், முடிவில் தமிழ் பாரம்பரியத்திற்கு ஏற்ப அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்று சொல்லப்படும் நால்வகைக் குணங்களுக்கு (?) பிரதிநிதிகளாகச் சித்தரிக்கப்படுவர். அத்துடன் தாலியையும் கற்பையும் காப்பதற்கு எந்த நிலையிலும் தம்மைத் தியாகம் செய்பவர்களாகவும் காட்டப்படுவர்.

கற்பு, தாலி, பூ, பொட்டு என்ற சம்பிரதாயங்களை இன்று அடிக்கடி தமிழ் சமூகத்திற்கு ஞாபகப் படுத்துவது அல்லது

இவற்றைக் கட்டிக்காக்கும் பணியில் தமிழ் சினிமா ஈடுபட்டுள்ளது என்றால் மிகையாகாது. அதேவேளை கதாநாயகன்; தனித்தன்மை கொண்ட; அனைத்துப் பிரச்சனைகளையும் தீர்த்து வைக்கும் திடம் உறுதி; சார்பற்ற மனிதனுக்கு இல்லாத அதீத சக்தி கொண்டவனாகக் காணப்படுவான். இவனுக்குத் தான் சமூகப் பிரக்ஞை இருக்கும். பண்ணையார்

கொடுமைகள், அரசியல்வாதிகளின் அடாவடிதனங்கள் போன்ற முழுச் சமூகத்தையும் பாதிக்கும் பிரச்சனைகளை இவர் தனியே நின்று போராடித் தீர்த்து வைப்பார்.

அத்துடன் பெண்களின் பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு குறிப்பாக கற்பு அனைத்திற்கும் இவர்தான் பாதுகாப்பாக விளங்குவார். சினிமா வருவதற்கு முன்புராண இதிகாசங்களும், சமயநதிகளும் அவை வழி வந்த நாடகங்களும்; ஆணாதிக்கத்தைச் சமூக நீதியாக கட்டிக் காத்து வந்தன. இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் பெருகி வந்த நவீன பொது போக்குச் சாதனங்களால் புராண இதிகாசங்களினதும் நாடகங்களினதும் பயன்பாடு குறைந்து விட்டது. ஆனால் அவை கட்டிக் காத்த ஆணாதிக்கக் கருத்துக்களை இன்றும் சினிமா காத்து வருகிறது. இப்போதும் 'நவீன சீதைகள் சினிமாவில் "கற்பை" நிரூபிக்க தீக்குளிக்கிறார்கள். சுய முயற்சியால் சிறை உடைக்க முடியாமல் கதாநாயக "ராமர்" களை எதிர் பார்த்தபடி சபதத்தைத் தீர்த்து வைக்க இன்றும் பாண்டவர்களை நம்பி காத்திருக்கின்றனர் பாஞ்சாலிகள். கற்புக்காக தீக் குளிப்பதும், கதாநாயகர்கள் தான் சிறைமீட்க, சபதத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள உதவிக்கு வரவேண்டும் என்பதும் தமிழ் திரைப்படங்களில் நியாயப் படுத்தப்படுகிறது.

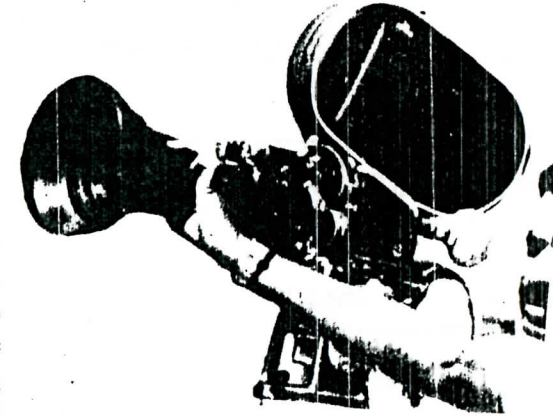
தமிழ் சினிமா கதையை எடுத்து நோக்குவோமானால், மேற்கூறிய தன்மை கொண்ட ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கதாநாயகனின் மிகைப் படுத்தப்பட்ட தன்மை காரணமாக கதையில்

சொல்லப்படும் சமூக மாற்றமானது, தனிமனித நிலை அல்லது முயற்சி சார்ந்தே இருக்கும். அத்துடன் தமிழ் பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் உள்ளடக்கப்பட்டதாக காணப்படும். இத் தன்மை காரணமாக ஆராயப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகள் ஆராயப்படாமலும், அதன் உக்கிரத்தை தன்மையை விபரிப்பதற்குப் பதிலாக நியாயப் படுத்தப்படும் காணப்படும். இதனால் புதிய சமுதாய மாற்றக் கருத்துக்களையோ அல்லது சிந்தனையைத் தூண்டும் செய்திகளையோ சினிமாவால் வழங்க முடிவதில்லை. அடுத்து தமிழ் சினிமாவின் இன்னுமோர் முக்கிய பண்புகளில் ஒன்று பாடல்களாகும். பாடல்கள் பாத்திரத்தின் தன்மையை, கதையில் வரும் சம்பவங்களை விளக்கப் பயன்பட்டு வருகிறது. தமிழ் திரையிசைப் பாடல்களும் கதையைப் போல தமிழ் பண்பாடு இலக்கிய நயங்களை உவமையாகவும் உருவகமாகவும் கொண்டு பாடப்படும். பெண்களை வர்ணிப்பதில் தத்தவங்களை சொல்லுவதில் புதிய தமிழ் "பலான" சொற்களை உருவாக்குவதில் தமிழ் சினிமா கவிஞர்களுக்கே இருக்கும் அபார திறமை அவர்களுக்கே உரித்தானது. பாடல்களின் பங்கு அத்துடன் நின்றுவிடாது கதையில் சொல்ல முடியாத அதிவிசேட கனவுல சஞ்சரிப்பை பார்ப்பவருக்கு காட்சியுடன் இணைந்து கொடுக்கிறது. பாலியற் காட்சிகளை(முதலிரவு காட்சிகளில்) தமிழ் பண்பாட்டிற்கு இணங்க காட்ட முடியாததால் அதன் இலக்கிய தன்மையுடன் ஒன்றுபட்டு இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும் வகையில் பாடல்கள் அமைந்திருக்கும்.

ஆரம்பகாலம் முதல் கண்ணதாசன் வரை

பாடல்களில் பொதிந்திருக்கும் அர்த்தங்கள் அப்பட்டமாக விளங்காமல் எழுதப்பட்டன. இப்போ "பச்சையாகப்" பாடப்படுகிறது. தமிழ் திரைப்படங்களில் விஞ்ஞான முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ப பத்துப் பதினைந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை வடிவம் (ஒலி) மாறிவரும். முக்கியமான (தமிழ் சினிமாவில்) ஒரு விடயம் இசை. தமிழ் திரையின் பின்ணனி இசையானது மேற்கத்திய இசையுடன் எம் இசை வடிவமான கர்ணாடக இசை கலந்ததே ஏர் கலப்பு வடிவமாகும். பிம்பங்களின் அசைவு கதையோட்டத்திற்கு ஏற்ப பின்ணனியில் மென்மையாக இசைப்பதே திரையிசை. அதற்கேற்ப ஒரளவிற்கு தமிழ் திரையிசை அமைப்பாளர்கள் இசை அமைத்துள்ளனர் என்றால் மிகையாகாது. ஆனால் இன்று "கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானது போல" பின்ணனி இசை பாத்திரங்கள் பேசும் வசன ஒலிகளையும் மிஞ்சி நிற்கிறது. அது மாத்திரமின்றி இன்று திரைக்குப் பாவிக்கும் கரத்தட்டு இசைக் கணனி போன்ற வற்றின் முறைகேடான பாவனையினால் "இசை" க்குப் பதிலாக தகர டப்பா ரங்குப் பெட்டி ஒலிகள் பின்ணனியில் கேட்கின்றன.

இவ்வாறு சினிமா என்னும் அரியதொடர்பு சாதனம் சமூக வளர்ச்சிக்குப் பயன்படாமல் அழிவுப் பாதையில் எம்மிடையே கீழ்த்தர ரசனையை வளர்த்து வருகிறது. இந் நிலையிலிருந்து தமிழ் சினிமாவை, ரசிகர்களை மீட்க சமூக சிந்தனை சீர்திருத்த நோக்குள்ளவர்கள் எனப் பேசப்படும் பாலச்சந்தர்கள் அல்லது பாரதிராசாக்களே முன்வருவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தரும் முதல்

மரியாதை எல்லாம் பணத்திற்குத்தான். தங்களை வித்தியாசம் காட்டிக் கொண்டு ஒருபுறம் வானமே எல்லை, வேதம் புதிது, என்று கூறிக் கொண்டு மறுபுறம் காச சம்பாரிக்கும் நோக்குடன் "இனிய தமிழ் மக்களுக்கு "ராதாவின் ஜாக்கற் அணியா வனப்பையும், பால்கார அண்ணாமலை பணக்கார அண்ணாமலையாகிற அதிசயத்தையும் காட்டுவதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம் இவர்களின் சமூகப்பிரக்ஞையை. அவ்வப்போது சில நல்ல படைப்புக்கள் "தமிழ் சினிமா" விலிருந்து வேறுபட்டு வெளிவராமல் இல்லை. ஆனால் அவை நுகர்பொருள் கலாச்சாரத்திற்கு தீனி போடும் தமிழ் திரைப்படங்களிடையே அமுங்கி விடுகின்றன. இதனால் அப்படைப்புக்கள் மக்களை சென்றடைவதில்லை. பெட்டிகளில் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. இவை மாற்றப் படவேண்டும். சமூக மாற்றங்களுக்காகப் போரடும் புதிய கலாச்சார சக்திகளின் கைகளில் இம் மாபெரும் தொடர் சாதனம் சென்றடைய வேண்டும். ஆனாலும் இன்றிருக்கும் குழுவில் எந்த அளவிற்கு சாத்தியம் என்பது கேள்விக்குரிய விடயமே.

தட்டிக்கேட்க ஆளில்லாட்டி...

ஆறுமுக ஆச்சாரியார்.

Fidel Castro.

இன்று அமெரிக்காவிற்கு நேரடி சவாலாக இருந்து வரும் நாடுகளுள் ஈராக், கியூபா, லிபியா குறிப்பிடத்தக்கவை. ஈராக்கை ஐக்கிய நாடுகள் சபை மற்றும் தனக்கு சார்பான ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் சேர்ந்து பணிய வைக்கும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டு வருகின்றது. லிபியாவிற்கு எதிராக பகிரங்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக தெரியவில்லை. பலவருட காலமாக அமெரிக்க நலனைப் பாதிக்கும் வகையில் அதன் பிராந்தியத்தின் அமைந்திருக்கும் தென் அமெரிக்க நாடுகளுள் கியூபா முதலிடம் வகிக்கின்றது. கியூபா புரட்சி நடந்தகாலம் தொட்டு இன்று வரை பலநூறு தடவை கியூபாவைக் கவிழ்க்க அமெரிக்கா முயற்சி செய்தது. இவற்றுள் மிகவும் பிரபல்யமானது 1962 இல் கியூபாமீது படை எடுக்க கெனடி அரசு முயன்று சோவியத்யூனியன் தலையீட்டால் நிறுத்திக் கொண்டது. இம் முயற்சியின் பின் ஏற்படுத்தப்பட்ட அமெரிக்க ஒப்பந்தம், கியூபாவில் சோவியத் படைக்குவிப்பு காரணமாக பகிரங்க கவிட்டு முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. மாறாக CIA, பொருளாதாரத் தடை, உள்நாட்டு சோசலிஸ்ட் சக்திகளை ஊக்குவித்தல்

போன்ற வழிகளில் முயன்றது. இன்று கியூபா பொருளாதார நெருக்கடியாலும், சோவியத் மற்றும் கிழக்கைரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களிறாலும் உதவியின்றி ஈடாடிய வண்ணமிருக்கிறது. ஆனாலும் "சோசலிஸம் இல்லையேற் சாவு" என்ற கோசத்துடன் பிடல் கஸ்ரோவும் கியூபா நாட்டு மக்களும் பொருளாதாரத்தைச் சீர் செய்யும்

நோக்குடன் உழைத்து வருகின்றனர். இந்நிலையில் அமெரிக்கா போதைவஸ்து கடத்தலில் ஈடுபட்டதாக குற்றஞ்சாட்டி பிடல் கஸ்ரோவை நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தும் வழிவகைகளை ஆராய்வதாக அமெரிக்க தொலைக்காட்சி செய்தி வெளியிட்டுள்ளது.

பனாமாவின் முன்னாள் சர்வாதிகாரியுள்ள மனுவேல் நுரேகா அமெரிக்காவிற்கு போதைவஸ்து கடத்தியதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு அவருக்கு 40 வருட சிறைத் தண்டனை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவருடன்

இணைந்தே கஸ்ரோ செயற்பட்டதாகவும், அதற்கான ஆதாரமாக நுரேகாவும் கஸ்ரோவும் சந்தித்தபோது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம் உள்ளதாகவும் மேலும் செய்தி குறிப்பிட்டுள்ளது.

கிட்டத்தட்ட இரு வருடங்களுக்கு முன் அமெரிக்கா போதைவஸ்து உற்பத்தியை அழிப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு பனாமாவிற்குள் படைகளை அனுப்பியது.

வெளியில் போதைவஸ்து என்று கூறிக் கொண்டாலும் அமெரிக்கா பனாமாவிற்குள் புகுந்தது, தன் நலனுக்கு எதிராக செயற்பட்ட ஆட்சியாளரை ஒழித்து, தன் சார்பான பொம்மை ஆட்சியை நிறுவுவதற்காகவே.

இப்போ தன் பரம எதிரியான கியூபாமீது வாழ்வைக்க திட்டம் தீட்டி வருகிறது. முன்பு குருசேவ் கைகொடுத்தார், இப்போ யாரும்நிற நிலையில் "தட்டிக்கேட்க ஆளில்லாட்டி தம்பி சண்டப்பிரசண்டன்" என்ற நிலையில் செயற்பட்டு வரும் அமெரிக்காவிற்கு முன்னிலும் பலமடங்கு உக்கிரமாகச் செயற்பட வேண்டும் என்பது கியூபா மக்களினதும் கஸ்ரோவினதும் தற்போதைய நிலையாக உள்ளது.

தேசியம்.

ஒருமித்த குரலில்
ஒலிக்கின்றன தேசிய கீதங்கள்.

எல்லா தெரு முனைகளிலும்
எல்லா சந்துகளிலும்
எல்லா குடிசைகளிலும்
வித்தியாசமற்ற
ஒரே மாதிரியான கீதங்கள்

அப்பன்களை இழந்த குழந்தைகள்
மகன்களை இழந்த ஆத்தைகள்
புருஷை ரகளை இழந்த
இளம் விதவைகள்
எல்லா உதடுகளிலிருமிருந்து...

.....
கணங்கள் யமன்களானதால்
கவலைகள் தேசியமாகவும்,
கண்ணீர் பொது உடமையாகவும்,
ஒப்பாரிகள்
தேசியகீதமாகவும் ஆகிவிட்டன.

அப்பாலிகளின் பொதுவுடமைகளால்
அனர்ந்த பூமி
கழுவப்பட்டு நித்தியம் பெறட்டும்.

பானுபாரதி

05.09.89

இன்னும் சிவஸீ?

தொடர்கதை

யோகன்

சிவஸீ கதையைத் தொடர்ச்சி

(ஸ்தவாங்கர்)

தான் இத்தனை காலமும் நாதனைப் பற்றிச் சொல்லியவைகள் எல்லாவற்றையும் பொருட்படுத்தியிருக்கவே மாட்டாளென்று தான் சியாமளா நினைத்திருந்தாள். ஆனால், அத்தனையையும் தன் இதயத்துட் பதித்து, கண்ணில் கண்டிராத ஒருவனைக் காதல் செய்யும் அளவிற்கு அக்காள் தேவி முன்னேறி விட்டாளென்பதை எண்ணும்போது சியாமளாவிற்கு ஆச்சரியம் வருவதில் புதினம் எதுவும் இல்லையே.....? தேவியின் விருப்பத்தை தான் நிச்சயம் நாதனிடம் கூறி, விருப்பம் கேட்டுச் சொல்வதாக தேவிக்கு வாக்குக் கொடுத்தாள் சியாமளா. அதற்கான சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தாள் சியாமளா.

"சியா உம்மோட கொஞ்சம் கதைக்கவேணும்" பாடசாலை முடிந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்த சியாமளாவை இடைமறித்துக் கூறினான் நாதன்.

"என்ன, ஏதாவது சீரியசான விசயமோ?" புன்னகைத்தவாறு சியாமளா.

"ஓம், அப்பிடியுஞ் சொல்லலாம்"

"நானும் உங்களட்டயொரு முக்கிமான விசயம் கதைக்கவேணும்...."

"சரி, வாரும்ப அந்த ஆலடிக்குப் போய்க் கதைப்பம்"

இருவரும் பாடசாலையின் வடக்குப் புறத்தில் நிற்கும் பெரிய ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

"என்ன சியா சொல்லும், என்ன

கதைக்க வேணுமெண்டு நினைச்சீர்" நாதன்.

"நீங்கள் தான் முதல் கதைக்க வேணுமெண்டு சொன்னீங்கள், நீங்களே முதல்...."

"சரி ஏன்தான் சுத்திவளைச்சுக் கொண்டிருப்பான், நானே முதல் விசயத்துக்கு வாறன். அதென்னண்டால் சியா, நான் வந்து, எந்த விசயத்தையும் பயப்பிடாமல் துணிஞ்சு கதைச்சுப்போடுவன். ஆனால்..... இந்த விசயத்தக் கதைக்கிறதுக்கு உண்மையில எனக்கு தைரியம் வரவில்ல.... அதென்னண்டால்.... கனநாளாக நான் இதப்பற்றிக் கதைக்க வேணுமெண்டு நினைக்கிறனான்.... ஆனால்"

"என்ன நாதன், சுத்திவளைக்காமல் விசயத்துக்கு வாற தெண்டு சொல்லிப்போட்டு இழுத்தடிச்சுக் கொண்டு நிக்கிறீங்கள்" சியாமளா.

"இல்லச் சியாமளா... நான் ஒப்பிணாச் சொல்லுறன்... இப்ப... எனக்கிருக்கிற மாதிரி ஐடியாதான் உமக்கும் கட்டாயம் இருக்குமெண்டு நினைக்கிறன். என்னச் சரியாப் புரிஞ்சு வைச்சிருக்கிற ரெண்டுபேர்.... ஒண்டு நீர், மற்றது சர்வா.... அதனாலதான் நானொரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறன்... இது இப்ப எடுத்த முடிவில்ல... நீர்... ஒமெண்டு சம்மதிச்சால் உமக்காக எத்தின வருசம் வேணுமெண்டாலும் பொறுத்திருப்பன், நீர்

உம்மட முடிவு இப்ப சொல்லவேணும் எண்ட அவசரமில்ல...." இதற்குமேல் தொடரக் கூச்சப்பட்டவனாய் இடையில் நிறுத்திக் கொண்டான் நாதன்.

புரிந்தும் புரியாதவனாய் சியாமளா. "எனக்காக நீங்க பொறுத்திருக்கிறதெண்டால்.... என்ன நீங்க... லவ் பண்ணிறீங்களா...? ஒருவித அதிர்ச்சியுடன் சியாமளா.

"என்ன சியா விளங்காதமாதிரிக் கேக்கிறீர்?"

"இல்ல நாதன்... உண்மையில அப்பிடியொரு ஐடியா எனக்கில்ல. உங்கள என்ர நல்ல friend எண்டு தான் இவ்வளவு காலமும் நினைச்சுப் பழகினனான்... நீங்க வந்து... இப்பிடியெல்லாம்... கற்பன பண்ணி வச்சிருப்பியெண்டு நான் கனவிலகூட நினைக்கயில்ல" விக்கித்து வெளிவரும் வார்த்தைகளால் கூறிமுடித்தாள் சியாமளா.

நாதனுக்கு வானமே இடிந்து நொறுங்கி அவளது தலைமேல் விழுந்தது போல் ஓர் அதிர்ச்சி. உணர்வு நிறைந்தவன் போல

அசையாது விறைத்திருந்தான். நீண்ட மெளனம் இருவரையும் சிறைப்பிடித்து வைத்திருந்து, விட மறுத்தது.

அந்த அகரத்தனமான மெளனத்திலிருந்து விடுபடும் முயற்சியில் சியாமளா. "நாதன்.. நீங்க... உங்களுக்குள்ள இப்பிடியொரு ஆசைய வளக்கிற வளக்கு என்னையும் நியாமல் நான் நடந்திருந்தால்... என்ன தயவு செய்து மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ. ஆனால்... உண்மையில, சத்தியமா அப்பிடியானதொரு எண்ணத்திலயே நான் உங்களோட பழகயில்ல."

சியாமளாவின் வார்த்தைகளால் மெளனத்தைத்தான் தூரத்த முடிந்ததே தவிர அவளது இதயம் படும் துயரை கொஞ்சம்கூட தீர்க்க முடியாமல்தான் போய்விட்டது. மீண்டும் சியாமளா தொடர்ந்தாள் "நாதன், ப்ளீஸ்... இப்பிடிப் பேசாமல் இருக்காதங்கோ, ஏதாவது கதையுங்கோ... நீங்க இப்பிடிப் பேசாமல் இருக்கிறதப் பார்த்தால் நான்தான் ஏதோ குற்றவாளி எண்ட மாதிரித் தெரியுது..." சியாமளாவின் உதடுகள் வார்த்தையை நிறுத்திக் கொள்ளும் அதேவேளை, நாதனின் விழிகள் நீர்ச்சனை திறந்ததுபோல் கண்ணீரை வாரியிறைத்தன.

சியாமளாவுக்கு எதுவுமே செய்யத் தோன்றவில்லை. ஒருபக்கப் பிரச்சனை மட்டும் அவளைக் குழப்பவில்லை. தான் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்காதடி தனது நல்ல நண்பனாய் நினைத்தவன், இப்போது காதல் என்று புது வியாக்கியானம் சொல்ல வருவதும், தங்கையின் வாய்மொழியால் மட்டுமே அறிந்துகொண்ட ஒருவனை அக்காள் காதலிக்கும் விநோதமான விடுகதையும், அக்காளின் காதலை வெளிப்படுத்த வந்த இடத்தில், அவன் தூது ககாண்டு வந்தவளையே

காதல் கேட்கும் வேடிக்கையும், கொண்டுவந்த தூதை தன் காதலால் நொந்து அழுதுகொண்டிருப்பவனிடம் கூறிவிட முடியாத தர்மசங்கடமான நிலைமையும், இப்படிப் பல பிரச்சனைகள் சங்கிலிப் பின்னலாய் ஒருங்கிணைந்து அவனைச் சங்கடத்துள் தள்ளியது.

நாதனிடம் எதைச் சொல்வது, எப்படிச் சொல்வது, எங்கிருந்து சொல்வது என்ற குழப்பத்தால் சியாமளா நிலத்தை நோக்கிக் குனிந்தபடி, கைகளிரண்டில் முகத்தைப் புதைத்து, சிந்தித்தபடி, மீண்டும் மெளனமானாள்.

தாங்கமுடியாத வேதனையில் தவித்துக் கொண்டிருந்தவன், தனது கண்ணீரைத் துடைத்தபடி, தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு தனது நீண்ட மெளனத்தைக் கலைத்தான். "சியா...ம...ளா நீர் ஏதோ என்னட்டக் கதைக்கவேணுமெண்டு... சொன்...னீர்"

துக்கத்தின் படலம் அவனது தொண்டைக் குழியில் தடம்போட்டு வார்த்தைகளை விழுத்தியது. தொய்ந்துபோன குரலில் கூறிவிட்டு, அவளது பதிலுக்காகக் காத்திருந்தான். தன் அக்காள் தேவியின் விருப்பத்தைச் சொல்வதா விடுவதா என்ற குழப்பம் அவளைத் திணறடித்தது. அவன் கொஞ்சமும் எதிர்பாராத தன்னுடைய பதிலால் ஏற்கனவே நொந்துகொண்டிருக்கும் அவனிடம் இப்போ இந்த விடயத்தைச் சொன்னால் ஜீரணித்துக் கொள்வானா என்ற கேள்வி அவளைப் பதிலைத் தேடி அலைய வைத்தது.

"சியாமளா... என்ன பேசாமல் இருக்கிறீர்... சொல்...லுமன்"

"ஒண்டுமில்ல நாதன்... அது..."

"பறவாயில்ல... சொல்லும்"

"அது... அது என்னண்டால்..." வார்த்தைகள் ஒழுங்கற்றுத் துண்டானது அவளுக்கு.

"என்ன சியா... நீர் சொல்லப்போற பிரச்சனை என்னக் கவலப்படுத்துமெண்டு நீனைக்கிறீரா? நீர் சொன்ன பதிலவிட இனிமேல் சொல்லப் போறது ஒண்டும் பெரிய பிரச்சனையான விசயமாய் இருக்காது.... பயப்பிடாமல் சொல்லும் சியா"

நாதனின் இந்த வார்த்தைகள் அவளை ஒருவித குற்ற உணர்வுக்குள் தள்ளியது. ஆனாலும் நாதனின் தற்போதைய மனநிலையில் அவள் அநாவசியமாய் எதுவும் பேச விரும்பவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் நாதன் அவளை வற்புறுத்திக் கேட்டான் சொல்லவந்த விடயம் என்னவென்று.

"நாதன்... உங்களிட்ட நான் கேக்கவேணுமெண்ட விசயம் என்னண்டால்... எங்கட அக்கா... அவள உங்களுக்குத் தெரியாது, அதேபோல உங்களையும் அவள் ஒருக்காவும் காணவில்லை. ஆனால் உங்களப் பற்றின எல்லா விசயமும் அவளுக்கு நான் சொல்லுறனான். உங்கள நேரில் காணாமலே... அவள்... உங்கள... விரும்புறா...." நாதனுக்கு இது உண்மையிலேயே எதிர்பார்த்திருக்காத

விடயம்தான். முதலில் ஆச்சரியமாய் விரிந்துகொண்ட அவனது கண்கள் பின்பு அசட்டையாய்ச் சிரித்துக் கொண்டது. அந்த அசட்டைச் சிரிப்பினுள் ஆயிரம் அர்த்தங்கள் பொதிந்து கிடந்தன.

விரும்பியவள் விலகிச் செல்கிறாள், முகம் தெரியாதவளோ விரும்புகிறாள். தனக்கு முன் நடப்பவை நிஜங்கள்தான் என்று நம்புவதற்கே அவனால் முடியாமல் இருந்தது.

"நாதன்... நான் அக்காவுக்கு, உங்களிட்டக் கேட்டுச் சொல்லுறதா

வாக்குக் குடுத்திருக்கிறேன். நான்... அவளட்டப் போய் என்ன சொல்லுறது"

சியாமளாவின் இந்தக் கேள்விக்கும் அதே அசட்டுப் புன்னகையை உதிர்த்துவிட்டு, மெல்ல எழுந்து நடக்கலானான்.

அவனையும் அறியாமல், அவனது கால்கள் தடுமாறின. விழிகள் பனித்துப் பார்வை மங்கியது. அவன் செல்வதையே இமைக்க மறந்தவளாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் சியாமளா. இப்போ இவள் யாருக்காக அழுவாள்??? அவளது விழிகளில் நீர்க்குழம்பம்.

தன்னால் முடிந்தவரை ஆறுதல்படுத்திப் பார்த்துவிட்டான் சர்வானந்தன். நாதனோ தன் காதல் தொலைந்துவிட்டதாய் எண்ணித் துயரில் வீழ்ந்து, துரும்பென ஆகிவிட்டான். பொதுவேலை, சமூகப்பணி என்று மிடுக்கோடு திரிந்த நாதன் இப்போ தன்நிலை மறந்து, தாடியுடன், சோகமாய். இவ்வளவு மென்மையானவன் நாதன் என்பதை இப்போது தான் புரிந்துகொண்டான் சர்வானந்தன்.

1980, சர்வானந்தனுக்கும் வெளிநாடு செல்லும் வாய்ப்பொன்று கிடைத்தது. எதிலுமே நாட்டமில்லாமல், தன்னிலேயே அக்கறையில்லாமல், துயர் சுமந்த மனிதனாய் திரியும் நாதனைவிட்டு, சர்வாதான் மட்டும் வெளிநாடு செல்லப் பிரியப்படவில்லை.

"மச்சான் கிடச்ச நல்லச்சாண்ச அநியாயமா விட்டிட்டு நிக்காதயடாப்பா. உன்ர குடும்ப நிலமய யோசிச்சாவது நீ கட்டாயம் வெளிநாட்டுக்குப் போனாத்தான் சமாளிக்கலாம். என்னத் தனிய விட்டிட்டுப் போறியே எண்டு கவலைப்படத் தேவையில்லை. முதல் நீ வெளிநாட்டுக்குப் போறதுதான் நல்லம்"

தன்னைவிட்டுப் போக மனமில்லாமல் வெளிநாட்டுப் பயணத்தையே

வேண்டாமென்று பிடிவாதமாய் நின்ற சர்வானந்தனுக்கு கட்டாயமான கட்டளையாய்ச் சொன்னான் நாதன்.

யாழ்தேவி மெல்ல மெல்ல நகரத் தொடங்கியது. ரயில்ப் பெட்டியின் வாசலில் நின்றபடி கையை அசைத்தபடியே, கண்கள் கலங்க, புகையிரத நிலையப் பிரயாணிகள் மேடையில் நின்ற நாதனையே துயரத்துடன் பார்த்தான் சர்வானந்தன். யாழ்தேவியின் வேகம் அதிகரித்தது. நாதனின் கண்களில் இருந்து சர்வாவும், சர்வாவின் கண்களிலிருந்து நாதனும் மெல்ல மெல்ல மறைந்து கொண்டனர்.

நாதனையும், அவனது மென்மையான காதல்க் கதையையும், நேசபுரத்தையும், அதன் மக்களையும் நெஞ்சில் நிறைத்தபடி, ஓர் அந்நிய தேசத்தை நோக்கி நகர்கிறான் சர்வானந்தன்.

தனக்கென நினைத்திருந்த இரு நட்புகளையும் இழந்து இப்போ ஒரு மனிதம் தனிமையில் துயருடன் உலா வருகிறது, இன்றுவரை.....

- முந்திநின்று -

எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி

எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி

எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி

செவ்விர்திய மக்களின் 500வது வருட அடிமைத்தன நிகழ்வை, தமது கண்டு பிடிப்பின் 500வது வருட வெற்றி விழாவை கொண்டாடும் ஐரோப்பாவிற்கு, செவ்விர்திய மக்களின் இன்னொருபுறம், மற்றும் அவர்களின் வரலாற்றுப்பின்னணி போன்றவற்றை தமது கலை வடிவத்தால் எடுத்துச்சொல்ல வருகை தந்திருந்தார், கியூபா கலைக் கல்லூரி முதல்வர் திரு. சல்வடோர் கொன்சாலர்ஸ்.

அவர் ஸ்தலங்கள் சர்வதேச கலாச்சார மையத்தின் 10வது ஆண்டு நிகழ்வான முன்னிட்டு நடைபெற்ற கண்காட்சியில் பங்குகொள்ள ஸ்தலங்கள் வந்திருந்தபோது அவருடன் கமைகள் அளவளாவியது. இரத்தப்பேட்டி ஸ்பானிய ஷாழியெயர்ப்பாளரின் உதவியுடன், நோர்வேஷிய ஷாழியில் ஷாழியெயர்க்கப் பட்டு, பின் தமிழுக்கு ஷாழியெயர்த்து எழுது வாசகர்கள் உங்களுடன் பகிர்த்து கொள்கின்றோம்.

கமைகள்: இங்கு கியூபாவைப் பற்றி, இங்குள்ள தொடர்புசாதனங்கள் மூலம் பெரிதான தெரிந்து கொள்ளமுடியாததுள்ளது. கியூபாவின் இன்னொரு நிலைபற்றிக் கூறமுடியுமா?

சல்வடோர்: எழுது பொருளாதாரம் இன்று சீரானதோர் நிலையில் இல்லை. கியூபாவின் பொருளாதாரம் புரட்சிக்கூப்பிர்த்திய காலம் தொடர் அன்றைய எழுது நட்பு நாடுகளான சோவியத்துணியன், மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே தங்கியிருந்தது. இது எழுது தவறான ஏற்றுக்கொண்டாலும், அன்றிருந்த நிலையில் அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத்தடை போன்ற பல சர்வதேச காரணிகளால் தவிர்க்கமுடியாதது இருந்தது. கியூபா தனது விவசாய விளைபொருட்களை சோவியத் மற்றும், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, தொழில் நுட்ப உபகரணங்கள், எண்ணெய் போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்துவந்தது. விவசாயத்தில் தன்னிழைவடைந்த நாம், தொழில்நுட்ப ரீதியாக சோவியத்தில் தங்கியிருந்தமையால், அதன் வீட்சிக்குப்பின் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையிலுள்ளோம்.

கமைகள்: டாக்கிசம் தோற்றவிட்டது, அது நடைமுறைக்குச் சரிவராத தத்துவம் என்றில்லாமல் பிசப்புகிறதே?

சல்வடோர்: டாக்கிசத்தை சரியாக தெரிந்துகொண்டவன், சமுதாய விழிப்புணர்ச்சி, சமதர்ம உணர்வுகொண்டவரும் டாக்கிசம் அழிந்து விட்டதென்று கூறமுடிகாட்டினார். இன்று உலகின் அநேக நாடுகளின், அரசியல் அமைப்பு டாக்கிசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதை விடுத்தாலும், சோவியத்திலும், கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் நடைபெற்ற மாற்றங்களுக்கும் டாக்கிசத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் (ஸோவியக் காலம்) டாக்கிசக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சோசலிச அரசு அமைக்க முயற்சிக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் சோவியத்தில் சர்வாதிகாரத் தலைமைகள் பதவிக்கு வந்து வீழ்ச்சிக்கு வழிகோலின.

இந் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டதற்கு சோவியத் தலைமைகளை விமர்சிக்கும் அதேவேளை சர்வதேச காரணிகளையும் உற்றுநோக்க வேண்டும். உதாரணமாக, சோவியத் மாநகராதி

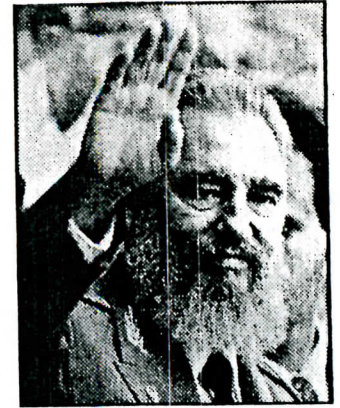
வல்லரசாக உருவெடுக்க உந்துசக்தியாகவும், பயமுறுத்தல் மூலமும் அழிவுப்பாதையைத் தேடலைத்தலை அமெரிக்காவும், அதன் கூட்டாளிகளும். இவர்களின் நெருக்கடியால் சோவியத் புரட்சியைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குப்பதிவாக நாணுவ, பொருளாதார ரீதியில் தள்ளணப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. மக்களின் நலனுக்குப் பாவிக்கப்பட வேண்டிய அவர்களின் உழைப்பு ஏவுகணை உற்பத்தியிலும், பாதுகாப்புப்படை உருவாக்குவதிலும்

செலவழிக்கப்பட்டு இறுதியில் பொருளாதார வீழ்ச்சியால் சிதைந்து போனது. இன்று கியூபாவும் இதேநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒரு பக்கம் பொருளாதார நெருக்கடிகள், மறுபக்கம் U.S.A யின் அச்சுறுத்தல்கள், மேற்கத்தைய நாடுகளின் உதவியின்றி வயரில் நாட்டைப் பெரும் பிசம் சந்தர்ப்பவாதத் தளங்கள் போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு இன்று கியூபா முகம் கொடுத்துச் சமாளிக்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. ஆனாலும், கியூபா மக்களும், தோழர் கல்ரோவும் இடைவிடா முயற்சியுடன் சோவியத், மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் அனுபவங்களை படிப்பினாயாகக் கொண்டு "சோசலிசம், இல்லையென்ற சாவு" என்ற கோசத்துடன் உழைத்து வருகின்றனர்.

கமைகள்: கியூபா மக்களிடையே கல்ரோவைப் பற்றி எப்படியான அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது?

சல்வடோர்: தோழர் கல்ரோ என்னுக்குமே எவராலும் ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு மனிதர். அன்று புரட்சிவீரனாக வெளிப்பட்ட அவரை எப்படி மதிப்பளித்தார்களோ, மக்கள் அதைவிட இன்று இன்னும் அதிகமாக அன்பும், மதிப்பும் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

Fidel Castro.

கமைகள்: கல்ரோவும், ஸ்ராவின் போன்ற தலைவர்கள் போல் சர்வாதிகாரப் போக்கில் தன் உறவினர்களை பதவியில் அமர்த்துவதன் மூலம் தன் பதவியைத் தங்கவைத்துக் கொள்வதாகக் கூறப்படுகிறதே..?

சல்வடோர்: இதே கேள்வியை இங்கு நான் வேறு பத்திரிகைகளுக்கு பிட்டியளித்தபோதும் என்னைக் கேட்டார்கள். இந்தக்கருத்தை அமெரிக்க, ஐரோப்பிய தொடர்பு சாதனங்கள் பரப்பிவருகின்றன. இன்று நான் அமெரிக்க நாடுகளுள் தன் இழைமையுடன் சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டு வரும் ஒரே நாடு கியூபா, மற்றையவல்லாம் ஆதிக்கவாதிவட அமெரிக்காவின் மகப்பொய்க்களாக இயங்கிவருகின்றன. இந் நிலையில் சுதந்திரத்திற்காக போராடிவரும் அனைத்து நான் அமெரிக்க முற்போக்கு சக்திகளுக்கும் உறுதுணையாக விடிவெள்ளியாகத் திகழுவது தோழர் கல்ரோவும் கியூபாவானார். இந் நிலையில் இப்படியான அவதூறுகள் சுமத்தப்படுவது இயற்கையே. இன்று நாம் ஒரு பாரிய வல்லரசின் நெருக்கதிர்யாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றோம். அது தனது அனைத்து சக்திகளையும் மறைமுகமாகவும், நேரடியாகவும் எம்மது ஏவிவருகிறது. இப்போ எமக்கு சாதகமான சக்தி எதுவுமில்லை. ஏன் உலகின் முற்போக்கு சக்திகள்கூட சோவியத் வீழ்ச்சியின் பின்னர் எம்மை தவறான கண்ணோட்டத்தில் தூள் விமர்சித்துவருகின்றனர்.

" வெற்றி என்றும் உழைக்கும் மக்களுக்கே ! "

(Takk til latin amerikansk solidaritet gruppe i stavanger.)

அஞ்சலி

அஞ்சலி

அஞ்சலி

Dr. Rajani Thiranagama

M.B.B.S. (Colombo), Ph.D. (Liverpool),

Senior Lecturer in Anatomy, University of Jaffna.

பிறப்பு, 23-02-1954

அழிப்பு, 21-09-1989

ராஜனி திரணகம

உண்மையைச் சொன்னதால்,
நீதியைக் கேட்டதால்,
நீ
நல்லதையே செய்ததால்
கொல்லப்பட்டாய்.
அம்மா!
நீ வீழ்ந்த இடத்தை
தரிசிக்கவோ,

உனது மரணத்தைப் பேசுவோ

நாதியற்றவர் நாம்.

ஆயிரம்,

உன்னைச் சாகடித்தோர்

தண்டனைக்குரியவரே.

மீண்டும் மீண்டும்

உரக்கிச் சொல்வோம்

நீதிக்கு மரணம் கொடுத்த

பலாதிசைகள்

தண்டனைக்குரியவர்களை!

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

ஜனநாயகப் படுகொலை
ஒன்றுக்காய் ---

விமலேஸ் ...

அன்று மாலையிலே
காட்டுக் குருவியொன்று
சோகமாய்க் கத்தியது
முற்றத்து யு வரன
முகத்தைத் திரும்பியது

அடுத்த வீட்டுப் பெரியவர்
அருக்கினார் சொற்களை
சட்டநாதர் வீதியிலே
சரியான இளந்தாரி
சரிந்து கிடக்குதென்று

ஏன் நினைத்தேன் உன்னை
அராஜகத்திற் கெதிராய்
அகிம்சையாய்ப் போராடிய நீ
குற்றவாளியா?

பேதங்கள் தூனின்று
அனைவர்க்கும் ஒளி தந்த
சூரியன் ஒன்று
அநாதரவாய்த் தெருவிலே
அனைந்து இருப்பதுதான்
இன்றைய நீதியாம்
அனைத்தவரின்
நியாயம் தான் அது

உன் மரணத்தினால்
மௌனங்கள் வெளியிந்தான்
அகங்கள் எண்ணம்
ஆய்வு செய்து
அழிக்கையை சமர்ப்பித்தது
நீ நியாயத்திற்காய்
போராடியதாய் !

ஜெகன்

நன்றி: 10 ஓடி 10.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வெளிவரும்
கலைஇலக்கிய சஞ்சிகைகள், ஆக்கதாரர்கள் பற்றி ஓர்
பார்வை.

சீலன்.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன என்பதை புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களும், நாட்டிலுள்ள மக்களும் நன்கு அறிவர். இச் சஞ்சிகைகள் ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட பல் வேறான கருத்துக்களை முன் வைக்கின்ற போதிலும் அனேகமான சஞ்சிகைகள் எமது கலை இலக்கியத்தை மேம்படுத்து வதற்காகவும் மங்கிக் கிடக்கும் பல எழுத்தாளர்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவதற்காகவும் எமது தாய் நாட்டிலும் மற்றைய பல நாடுகளிலும் நடாத்தப்படும் மனித உரிமை மீறல்களை எதிர்த்தும் குரல் கொடுக்கும் நோக்குடனே வெளிவருகின்றன. இக் கருத்தினை வெளிவரும் சஞ்சிகைகள் தவற விடாது வழி நடத்துகின்றன. அதே நேரத்தில் பல புதிய எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. ஆனால் இன்று இந்தியாவில் இருந்து வெளிவரும் சினிமாச் சஞ்சிகைகளும் மற்றும் ஜனரஞ்சக சஞ்சிகைகளினாலும் எம்மக்களை எவ்வளவு தூரம் வந்தடைகின்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். ஏன் அவைகளை விரும்பும் அளவிற்கு மக்கள் புலம் பெயர்ந்து வரும் சஞ்சிகைகளை விரும்புவதில்லை? மக்கள் இன்னமும் எமது நாட்டில் நடக்கும் பிரச்சனைகளை தெரிந்து கொள்ளவோ அல்லது எமது கலை இலக்கியத்தை வளர்ப்பதிலோ அக்கறை செலுத்துவதில்லையா?

அத்தோடு இன்று வெளிவரும் அநாகரீகமான சினிமாச் சஞ்சிகைகளையும் மற்றும் ஜனரஞ்சக சஞ்சிகைகள் என்ற பெயரில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளிலும் ஏதோ அதில் தான் பல விடயங்கள் தமது எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய விடயங்கள் அடங்கியுள்ளது என நினைக்கிறார்களோ? இவ்வாறு நினைப்பதால் எமது நாடு தொடர்பான பல விடயங்கள் அதிகம் பேரால் அறிய முடியாமல் இருக்கிறது.

இவ்வாறான மனநிலையிலும் இன்று புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் சாதாரண அகதி வாழ்க்கையை வாழ்ந்து அதிலிருந்து எப்படி விடுபடுவது என தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களை; காலை எழுந்ததும் வேலை பின்னர் வீடு திரும்பினால் ஏதோ ஒரு பிரச்சனை தழுவியதாக இருக்கும் இவர்களை எந்த வகையில் புலம் பெயர்ந்த சஞ்சிகைகள் அணுகுகின்றன என்பதை சற்று ஆராய வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். அதாவது ஒரு சினிமா விளம்பரங்களுடன் வரும் பத்திரிகைகள் பல எவ்வாறு மக்களை கவருகிறது என்றால் அதில் வெளியாகும் ஆக்கங்கள் அவற்றை எழுதும் எழுத்தாளர்களும் தான் காரணமாவார்கள். ஆனால் இப் பத்திரிகைகள் வியாபார நோக்குடன் வெளிவருகின்றன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால்

அதிலிருக்கும் கருத்துக்கள் மக்களை உடன் சென்றடைகின்றது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதற்குப் பதில் எழுதும் ஆக்கதாரர்கள் எவ்வளவு எளிதில் மக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு எளிமையான தன்மையில் ஆக்கங்களை எழுதுகின்றனர். அவ்வாக்கங்கள் மக்களின் சிந்தனையை மழுங்கடித்து வருகின்றன என்றும் அந்நிலையில் உள்ள மக்களை மாற்றி சற்றாவது சிந்திக்க வைக்கப்பட வேண்டும் என்று நினைத்து இன்று புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வெளியாகிய வண்ணமுள்ள சஞ்சிகைகளில் எழுதும் எழுத்தாளர்கள் எத்தனையோ நல்ல விடயங்களையும், மக்கள் பல காலமாக அறியாமல் புதைந்திருந்து இருந்தவற்றையும் ஒருசிலரால் மட்டும் அறிந்து வைக்கப் பட்டிருந்த விடயங்களையும் இன்று எம்மவர்கள் அறியும் வகையில் பல ஆய்வுகளைச் செய்து எழுதுகின்றனர். ஆனால் இவர்கள் எழுதும் ஆக்கங்கள் எத்தனை வீதமானோருக்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. இவர்கள் எழுதும் ஆக்கங்கள் 1975, 76 காலப் பகுதிகளில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் தமது பேச்சுத் திறமையைக் காட்டி மக்களுக்கு விளங்காத வகையில் உணர்ச்சிமிடிக் சொற்களைப் பயன்படுத்தி பல கூட்டங்களை நடாத்தினர். ஆனால் அக் கூட்டங்களுக்கு வரும் ஒரு சிலரைத் தவிர ஏனையோருக்கு அவ் விடயங்கள் விளங்குவதில்லை. ஆனால் உணர்ச்சியுடைய சொற்களைப் பாவித்து உணர்ச்சி உடையவர்கள் போல் நடத்து அதில் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொண்டனர். அக் கூட்டங்களுக்கு வந்த மக்கள் கைதட்டி விட்டு அப் பேச்சாளர்களைப் பாராட்டி விட்டுச் செல்வார்களே தவிர அதில் பேசப்பட்ட

விடயங்களை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருந்தனர். அன்று சில புத்திஜீவிகள் தமது வார்த்தைகளுக்கு அடிமையாக்கினரே தவிர மக்களை சிந்திக் விடவில்லை.

அதன் பின் தமிழீழ விடுதலையை வென்றெடுத்துத் தருவதாகக் கூறிக் கொண்டு பல இயக்கங்கள் உருவானதை நாம் அறிவோம். அதில் சில இயக்கங்கள் பொதுவுடமைத் தத்துவத்தை கையில் எடுத்துக் கொண்டது. அவ் இயக்கங்கள் தமது கொள்கைகள் என பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விடுதலையை முன் வைத்திருந்தன. அப்படி வகுக்கப் பட்டவை சரியானதா அல்லது பிழையானதா என்பது ஒரு புறம் இருக்க அக் கொள்கைகள் ஒவ்வொரு தனிமனினுக்கும் விளங்கும் வகையில் உருவாக்கப் படவில்லை என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்ததே. ஆனால் அவ் இயக்கங்களின் கொள்கைகளை மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்யும் போது அதை எத்தனை வீதமானோர்கள் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் பிரச்சாரம் செய்பவர்கள் மக்களுக்கு விளங்கவில்லை என அறிந்தும் அதை மக்களுக்கு விளங்க வைக்க எந்த விதமான வழியையும் அணுகாது தமக்குள் தாமே எவ்வளவு தூரம் மார்க்சிசம் படித்துள்ளோம் என்பதைக் காட்டுவதற்காக சில கடுமையான சொற்களையும் ரக்சீய மொழியின் மொழிபெயர்ப்புக்களையும் பயன்படுத்தி வந்தனர். மக்களை குழப்ப நிலைக்குத் தள்ளியதற்குக் காரணம் ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் பேசியதுதான் பொதுவுடமைத் தத்துவம் என்றதும் இப்படிப் பட்டவர்கள் விட்ட பிழைகளினால் இன்னமும் பல விடயங்களுக்கு தெளிவான விளக்கம் பெறாமல் சோசலிஸ

பொதுவுடமைக் கொள்கைகளை வெறுக்கவும் ஆரம்பித்து உள்ளனர்.

இவ்வாறு எமது தாய்நாட்டில் நடந்தவற்றை அறிந்து அதைப் பிழையென பக்கம் பக்கமாக எழுதியும் ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கும் சிலர் எத்தனை வீதமானோருக்கு விளங்கும் வகையில் ஆக்கங்களை அமைக்கின்றனர். பேனாவாலும் கடதாசியாலும் மக்களை வென்றெடுக்க முடியும் என கருதிக் கொண்டு அவர்களுக்கு விளங்காத தமிழிலுள்ள அதிகடுமையான சொற்களைப் பாவிப்பதனாலும் எப்படி மக்கள் விளங்கிக் கொள்வார்கள். இவ்வாறு விளங்காமல் இருக்கும் போது அவர்களை எவ்வாறு வென்றெடுக்க முடியும். இங்கு எழுதும் எழுத்தாளர்கள் தாம் தாம் படித்தவற்றையும் தமக்குள்ள பாண்டித்துவத்தையும் தமக்கு சமூகம்பால் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கின்றது என்பதையும் மற்றைய புத்திஜீவிகளுக்கு காட்டுவதற்காகவும் இவ்வாறு எழுதுகின்றனரா? இப்படி எழுதினால்தான் மற்றைய புத்திஜீவிகளால் தாமும் ஒரு

எழுத்தாளன் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்ற அடிப்படையில் இன்று வெளியாகும் புத்தகங்களுக்கு கடுமையான முறையில் எழுதுகின்றனர். உண்மையில் ஒரு சமூக நலனைச் சிந்திக்கும் எழுத்தாளன் ஒரு

சாதாரண குடிமகனுக்கு விளங்கும் வகையில் எழுதுதல் வேண்டும். அப்படி எழுதாத பச்சத்தில் முன்பு நடந்தது போல் மீண்டும் ஒருசிலருக்குத் தான் எல்லாம் தெரியும் என்ற நிலையும் ஏனையோர்கள் பார்வையாளர்கள் என்ற நிலையும் உருவாகுவதைத் தடுக்க முடியாது. ஒருசில எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களால் ஒருவரை வென்றெடுத்தலே அதை வெற்றி எனக் கூறிக் கொள்கின்றனர் என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் இன்றைய சூழலில் அப்படி ஒருவரை மாற்றுவது மிகவும் கடினமான விடயமே. கடினமான சொற்களைப் பாவித்து ஒருவரை வென்றெடுப்பதிலும் பார்க்க இலகுவான சொற்களைப் பாவித்து பலருக்கு ஒரு விடயத்தைப் புரிய வைப்பது வரவேற்கத்தக்கதே.

அத்துடன் எளிதாக எழுதுவது நல்லது எனக் கருதினால் அதை மக்களுக்கு அரசியல் படிப்பிப்பதாக கருதப்படுவது தவறான பார்வையே. அரசியல் படிப்பிப்பதாகக் கூறுபவர்கள் அரசியலில் முற்றுமுழுதான தெளிவு பெற்றவர்களா என்பது ஒருபுறமிருக்க எமது தாய்நாட்டைவிட்டு இங்கு புலம் பெயர்ந்து வந்த எல்லோரும் ஒரு விதத்தில் பாதிப்புற்றவர்களே. அவர்கள் தாம் பாதிப்புற்றதை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தாது வேலையுண்டு வீடுண்டு எனக் கருதிக் கொண்டு இருப்பவர்களை நாம் சிந்திக்க வைப்பது என்றால் மிக எளிதாக எழுதுவதுதான் ஒரே வழியாகும். இவற்றைவிட எழுத்தாளர்கள் தமக்குப் பலவிடயங்கள் தெரியும் என்பதைக் காட்டிக் கொள்ளும் முகமாக எல்லா விடயங்களையும் இடையிலிருந்து ஆரம்பிப்பித்துடன் அதை முழுமை

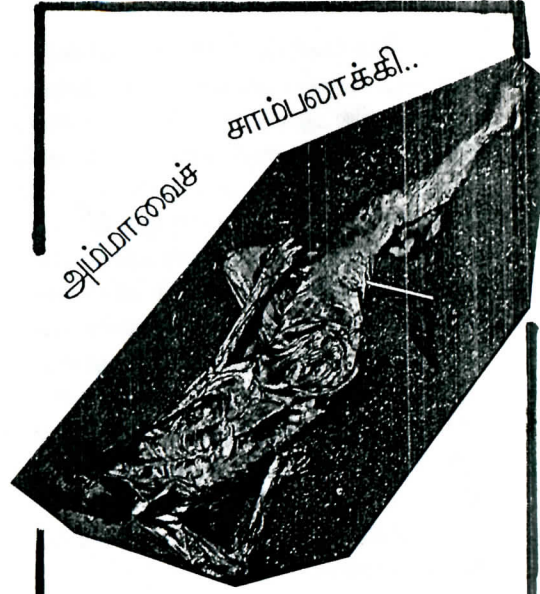
பெறாமலே முடிக்கின்றனர். இவற்றைவிட இன்றைய பல கவிஞர்கள் தமது கவிதைகளில் ஒவ்வொரு சொல்லையும் துண்டித்து எழுதுகின்றனர் அப்படி எழுதுவதால் மக்களுக்கு விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. கவிதைகளில் எடுக்கப்பட்ட விடயத்தை மிக எளிய முறையில் எழுதினால் அது மிக விரைவில் மக்களை சென்றடையும் அல்லவா. எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களை விமர்சிக்கும் போது அதை சரியான முறையில் ஏற்றுக் கொள்வது குறைவு. இவற்றைவிட எழுத்தாளர்களுக்கு இடையிலான போட்டி என்பன அதிகம் காணப்படுவதால் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் கடினமானதாகவே இருக்கின்றது.

அத்துடன் புத்தகங்களும் எளிதாக எழுதும் ஆக்கங்களை பிரசுரிப்பதால் எங்கே புத்திஜீவிகளால் தமது சஞ்சிகை தரமானது அல்ல என புறக்கணிக்கப் பட்டுவிடுமோ என்ற பயம் சஞ்சிகை ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு. உண்மையில் அவர்களால் சஞ்சிகைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டாலும் சாதாரண மக்களால் அச் சஞ்சிகைகளை வாசித்து விளங்கக் முடியுமாயின் அதுவே சிறந்த சஞ்சிகையும் ஆகும். சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டு விட்டு அதன் பின் புத்திஜீவிகளுடன் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு இம் முறை வெளிவந்துள்ள சஞ்சிகை எவ்வாறு உள்ளது என விசாரிப்பார்கள். அவர்களிடம் இருந்து தான் சஞ்சிகைக்கான விமர்சனத்தை எதிர்பார்ப்பார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக சற்றேனும் சமூக நலனில் அக்கறை கொள்ளக் கூடிய ஒருவரைப் பார்த்தும் எதுவும் அதிகம் கேட்க

மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சிறு தவறுகளை இன்று வெளிவரும் சஞ்சிகைகள் செய்து வருகின்றன. அதைவிட ஒரு சில சஞ்சிகைகள் விவாதங்களைத் தொடங்கியுள்ளன. ஆனால் அவ் விவாதங்கள் ஏன் எதற்காகத் தொடங்கப்பட்டன என்ற நிலையில் இருந்து தவறிச் செல்வதை நாம் கவனிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இவ் விவாதங்கள் நாம் கடந்து வந்த பாதைகளை ஆராயும் நோக்குடன் உள்ளன. ஆனால் அதில் பல விவாதங்களில் விளங்காத சொற்களும் அதிகம் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. அதைவிட விவாதங்களுக்கு எடுக்கப்படும் விடயங்கள் பலருக்கு விளங்காத ஒன்றாகவே உள்ளது. அதாவது தேசியசக்தி, தரகுமுதலாளிகள், ஐக்கிய இலங்கை போன்ற தலைப்புகளில் விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. இதில் தேசியசக்தி என்றால் என்ன? என்பதை ஆரம்பத்தில் மேலோட்டமாக கூறிவிட்டு அதன்பின்பு தமது புலமையைக் காட்டத் தொடங்கி விடுவார்கள். ஆனால் தேசிய சக்தி பற்றி எளிமையாக எழுதுவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை ஏன் அச் சொற்றொடர் ஏற்கனவே ஈழத்தில் பிரயோகிக்கப் பட்டுவிட்டது என நினைக்கிறார்கள் போலும் அதனால் அச் சொற்றொடர் எல்லோருக்கும் விளங்கியிருக்கும் என்று நினைப்பது தவறு. அத்துடன் இவ் விவாதங்களில் பிரயோகிக்கப் படும் சொற்கள் சாதாரண வாசகர்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையுள்ளது. ஆனால் இவ் விவாதங்களில் பெரிய பெரிய எழுத்தாளர்கள் தாம் ஒரு முடிவை எடுத்த பிறகும் விவாதத்தின் மூலம் தமது திறமையை வெளிப்படுத்த

வேண்டும் என்பதற்காக அவ் விவாதங்கள் தொடர்ந்து செல்கின்றன. இவ் விவாதங்கள் மக்களை குழப்பு முகமாகவே உள்ளதே தவிர அவர்களை தெரிவு படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வாறு தற்போது அதிகம் பேர் குழம்பி உள்ளனர். இவ்வாறு குழம்பிய வண்ணம் உள்ள மக்களை ஒரு நிலைக்கு கொண்டு வருவதை விடுத்து இன்னும் குழப்புவதைப் போல புதிய புதிய விவாதங்கள் ஆரம்பிக்கப் படுகின்றன. இவற்றைவிட ஒரு சில சஞ்சிகைகளில் தமது ஆக்கங்கள் வந்தால் தம்மை மற்றவர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது. அத்தோடு ஐரோப்பா, கனடா போன்ற நாடுகளில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் இடையில் குறைந்த பட்ச கருத்து ரீதியில் ஒன்றுபட முடியாத நிலைக்கு காரணம் என்ன? இன்று இப்படிப்பட்ட பல சஞ்சிகைகள் வெளிவருவது நல்லதொரு விடயமாக இருந்தாலும் அவை சஞ்சிகைகளுக்கு இடையேயான கருத்து உடன்பாட்டைக் கூட வளர்க்க முன்வராது உள்ளன. எல்லாக் கருத்திலும் உதுன்படுவது கஷ்டம் என்றாலும் குறைந்த பட்ச மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்போம் என்ற கருத்திலாவது உடன்படலாம் அல்லவா. இவற்றுடன் ஏதாவது ஒரு தகவல் கிடைப்பின் அதை எல்லாச் சஞ்சிகைகளும் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் இருத்தல் வேண்டும். சில தகவல்கள் தமக்குக் கிடைத்தால் அதை மற்றைய சஞ்சிகைகளுக்கு அனுப்பி வைப்பதற்கு அவ்வளவு அக்கறை கொள்ள மாட்டார்கள். இவைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப் பட்டு ஒரு தொடர்புகளுக்குக் கீழ் எல்லாச் சஞ்சிகைகளும் இருத்தல் வேண்டும். அப்படியானால் தான் ஈழத்திலிருந்து

அன்றொருநாள்
தேன்கூட்டில் கல் விழுந்தது
தேனீக்கள் பலதிசையும் பறந்தன
எதிரியையும்..

எனது தாயாரையும் விடவில்லை!
அம்மா கல்லால் எறியவில்லை!!

அம்மாவுக்கு கடுமையான வருத்தம்
அம்மா வை முதுகில் சுமக்கிறேன்!
எனது முதுகு வளைந்து விட்டது
இனியும் என்னால் சுமக்க இயலாது
உனக்கு நான் எழுதினேன்

நீ வந்தாய்!
அம்மா பாரம்மென்றாய்!!
உன்னால் சுமக்க முடியவில்லை!
அவர் உயிருடன் இருப்பதால்..
நீ அம்மா வைச் சாம்பலாக்கி..

ஜொனி
டென்மார்க்.

பெறப்படும் தகவல்களை எல்லோரும் அறியக் கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு இல்லாமல் தாம் முன்னேறினால் போதும் என்று நினைத்தால் அது முன்பு இருந்த இயக்கங்களைப் போலவே இருக்கும்.

அத்துடன் சஞ்சிகைகளில் தனிப்பட்ட விரோதங்களும் தனிநபர் மோதல்களும் தவிர்க்கப் படல் வேண்டும். ஒருவர் எழுதும் ஆக்கம் நன்றாக இருப்பின் எழுதியவரைச் சார்ந்தவர்கள் அவ்வாக்கம் நல்லது என ஆகோ, ஓகோ என்று புகழ்வதும் அவருடன் கருத்து முரண்பாடு உள்ளவர்கள் அவ் ஆக்கத்தை விமர்சிப்பதும் இன்று அதிகமாக நடைபெற்று வருகிறது. இவைகள் தவிர்க்கப் படல்வேண்டும். அத்துடன் சஞ்சிகைகளில் பெரிய எழுத்தாளர்கள் ஏதாவது விடயத்தை எழுதினால் அதை எழுதியவரின் பெயரை சற்று பெரிதாக எழுதி விளம்பரம் செய்வார்கள். இப்படி அதிகமான சஞ்சிகைகள் செய்கின்றன. இவற்றை

தவிர்ந்து ஆக்கம் எழுதுபவர்களின் பெயர்கள் ஒரே அளவில் வருவது நல்லது. இதைக் கவனியாது விட்டால் இன்னமும் அதிகமாக தனிநபர் பாராட்டல் கூடிவரும். அத்துடன் இனிவரும் சமுதாயமானது எதையும் புரிந்து கொண்டு சுயமான முடிவுகள் எடுக்கக் கூடிய நிலைக்கு மக்கள் வளர்க்கப் படுவது அவசியம். இப்படி இவர்கள் வளர்க்கப் படவேண்டுமாயின் மிக எளிதான ஆக்கங்களை சஞ்சிகைகள் பிரசுரிக்க வேண்டும். அத்தோடு தென்னிந்தியாவிலிருந்து வரும் சினிமா சஞ்சிகைகளுக்கு எதிரான செயற்பாட்டினையும் சஞ்சிகைகள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இது வெளிவரும் ஆக்கம், சஞ்சிகைகள் பற்றிய ஓர் பார்வையே. ஆனால் சஞ்சிகைகள் சாதாரண வாசகர்களிடம் சென்றடையாததற்கு இன்னும் பல காரணங்கள் உண்டு அவையாவும் ஆராய் படல் வேண்டும்.

The Sri Lanka Monitor

இலங்கையில் நிகழும் மனித உரிமை மீறல்களையும், அரசியல் நிலைமைகளையும் பற்றி மாதந்தோறும் பிரிட்டிஷ் அகதிகள் கவுன்சில் வெளியிடும் செய்தி இதழ். ஆங்கிலத்தில் வெளியாகும் இந்த இதழைப் பெறத் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி: The Sri Lanka Project, The British Refugee Council, 3/9 Bondway, LONDON SW8 1SJ, United Kingdom

சர்வதேச மனிதப்புச்சபை தொடர்பான மேலதிக விபரங்களைப்

பெறிக் கொள்ள விரும்பினீர் சுமையக்டுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை

1991இல் இலங்கையில் நிகழ்ந்த மனித உரிமை மீறல்களின் கருக்கமான தொகுப்பை சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை வெளியிட்டுள்ளது. இதன் பிரதிகள் நோர்வேயில் உள்ள மன்னிப்புச் சபைக் கிளையில் கிடைக்கும்.

Amnesty International, Maridahls
vn87, Oslo 4

எங்கள் புதல்வர்களை

எங்களிடமிருந்து பறித்தது யார் ?

இ. சங்கரன்

ஆன் 23, காலை பத்து மணி

கொழும்பு புதிய நகர மண்டபத்தில் துயரங்களையும், காணாமல் போன தமது புதல்வர்களின் புகைப்படங்களையும் தாங்கியபடி ஆயிரக்கணக்கான அன்னையர்.

அன்னையர் முன்னணியின் இரண்டாவது நினைவு தினம்.

மேடையில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா, சந்திரிக்கா குமாரணதுங்க, மஹிந்த ராஜபக்ஷ, ரிச்சர்ட்டி சொய்சாவின் தாயாரான மனோன் மணி சரவணமுத்து, இன்னுமிப்படி...

மாதுறுவேவ சோபித தேரோ அரசினால் வளர்த்து விடப்பட்டவன்முறைக் கலாசாரத்தினையும், அதை எதிர்க்க முனைந்த ஜே. வி. பியும் அதே வகையான வன்முறையைக் கையில் எடுத்ததால் எழுந்த விளைவுகளைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

அம்பாந்தோட்டை, காலி, மாத்தறை ஆகிய மாவட்டங்கள்

எலிருந்து அதிகளவான அன்னையர் வந்திருந்தனர். ஜே. வி. பி. இற்கும் அரசுக்குமான பலப்பீட்சையில் அதிகமாகக் கொல்லப்பட்டவர்கள் இம் மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களே.

இதே போல இலங்கை அரசு படையால் வடக்கு-கிழக்கில் கொன்றொழிக்கப்பட்ட காணாமல் போன ஆயிரக்கணக்கான புதல்வர்களின் அன்னையர்கள் படை முகாம் வாசல்களில் தமது புதல்வர்களுக்காக ஏங்கிக் காத்துக் கிடந்தது நினைவுக்கு வருகிறது போதாததற்கு நெய் மணமும், நெற்றோலும் எரிந்து கலந்து நெடி வீசுகின்ற முகாம்களுக்கு முன்னாலும் நாட்கணக்கில் காத்துக் கிடந்த அன்னையர்களும், இயக்க மோதல்களுக்குள் புதல்வர்களைத் தொலைத்து விட்டு நின்ற அன்னையர்களும் தான்.

பிரபல சிங்களப் பாடியான நந்தா மாலினி காணாமல் போன புதல்வர்களைப் பற்றிய பாடலொன்றை பாட ஆரம்பிக்கின்றார். மண்டபம் நிசப்தமானது. "எங்கள் புதல்வர்களை எங்களிடமிருந்து பறித்தது யார்?" என அப்பாடல் ஆரம்பிக்கின்றது. அன்னையர் முகங்களைப் பொத்தியவாறு அழுகின்றனர். பாடல் தொடர்கின்றது. மெல்ல மெல்ல ஆரம்பமான விசம்பல் பலத்த அழுகையாக, பாடலின் இறுதியில் ஓலமாக மண்டபத்தையே அதிர வைக்கிறது.

தெருவோரத்தில் கருகியபடி கிடந்த, ரயர்க்குவியலிடையே, அல்லது களனிபுடன் சங்கமமான

அவர்களது புதல்வர்களது நினைவு நெஞ்சை உலுப்பியிருக்கிறது போலும்.

கடந்ததிலிருந்து ஒரு தாயார் எனது பிள்ளையைத் தாருங்கள். என்று கதறியபடி மேடையை நோக்கி ஓடி வருகிறார். மாப்பிலடித்துக் கதறுகிறார். அவரது உறவினர்கள் வந்து அவரை அணைத்து இருக்கையில் அடர்த்துகின்றனர்.

இப்போது சந்திரிக்கா பேசிக்

கொண்டிருக்கின்றார்; ஆரசினதும், ஜே.வி.பி.பி.வினதும் கொலைகளைப் பற்றி. தனது கணவரின் ஜயகுமாரணதற்குக் கொல்லப்பட்டது பற்றிப் பேசுகிற போது அவரது நா தழ தழக்கிறது. பேச முடியாமல் நிறுத்தி நிறுத்திப் பேசுகிறார்.

எனது மகனையும் இப்படித்தான் கொன்றார்கள் என்றபடி ஒரு தாயார் எழுந்து ஒவென அலறுகிறார். அவரது உயர்த்திய கையில் மகனது புகைப்படம்.

கூட்டத்தினிடையேயிருந்து அன்னையர் அவ்வப்போது மேடையில் இருக்கும் சிறிமாவோவிடம் ஏதோ கடிதங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். காணாமல் போன தமது பிள்ளைகள் பற்றிய மனுக்களாயிருக்கக் கூடும்.

பாவம், இப்போது அன்னையர்களுக்கெல்லாம் அன்னையராய் காத்திரும் அம்மையார் எழுந்தொன்றில் என்ன செய்தார் என்பதை மறந்து போனார்கள் போலும். பிறகு, ஒரு மாணவன் பேசுகிறான்; ஆக்ரோஷமான கைகளை விசுக்கி, முஷ்டியை மடக்கிப் பேசுகிறான். எம்பிவிப்பிட்டியளில் இரண்டோ மூன்று நாட்களில் முடிந்தியொரு மாணவர்கள் காணாமல் போய் விட்டார்கள். ஒரே பாசாலை யிலிருந்து ஒரே நாளில் பதினொரு மாணவர்கள் தூக்கிச் செல்லப்பட்டார்கள்.

இடையே கூட்டத்தில் இருந்து சலசலப்பு; யாரோ ஒருவர் மயங்கி விழுந்து விட்டார். ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். பின்னர் கிடைத்த செய்தி; அவர் ஆஸ்பத்திரியில் இறந்து விட்டார் என்பது. கண்டி ஹோவாஹெட்டாயைச் சேர்ந்தவர் இறந்த சுபசிங்ஹ. ஒரு ஆசிரியர். இவரது மகன் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவன். 1989 இல் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து காணாமல் போனான்.

மாழப்பாணத்தில் மன நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதாகவும், குறிப்பாகப் பெண்களே மனநோய்க்கு இலக்காவதாகவும்

வாசித்த பத்திரிகைச் செய்தி ஞாபகத்திற்கு வந்தது இப்போது.

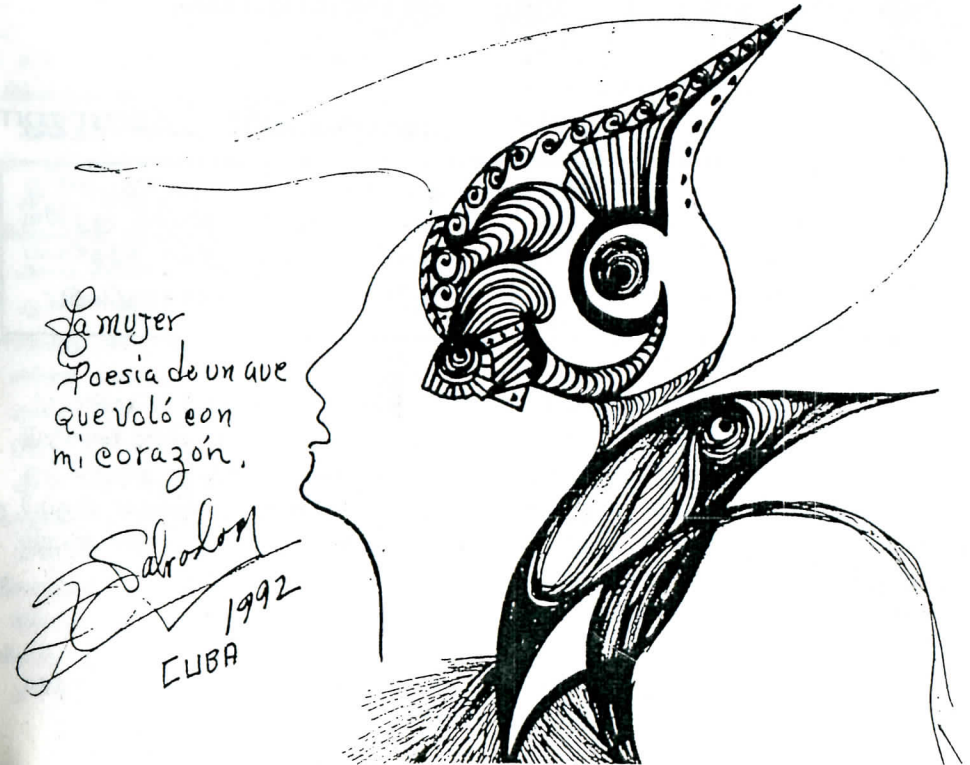
எல்லாச் சம்பவங்களும் வடக்கு, கிழக்கை நினைவூட்டுவதாயிருந்தது. இவர்களைப் போல்தான் அந்த அன்னை யர்களும் தமது பதல்வர்களையும், கணவன்மாரையும் யுத்தத்திற்கு காவுகொடுத்துவிட்டு நிற்கிறார்கள்.

இறுதியாக சிறிமாவோ அம்மையார் பேச ஆரம்பிக்கின்றார். 71 இல் இதே வாறான அவரது ஆட்சியில் அவரது கரங்களில் படிந்த இரத்தக் கறையை மறைத்துக் கொண்டு, எழுபதுகளில், ஆரம்பத்தில் பயங்கரவாதிகள்

என்ற போர்வையில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர் கொல்லப்பட்டும், சிறைகளில் அடைபட்டும் காரணமானவர் என்பதை மறைத்துக் கொண்டு, இன்னமும் வட-கிழக்கில் நடத்தப்படும் யுத்தத்தையும், ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் கொல்லப்படுவதையும் நியாயப்படுத்திக் கொண்டு, ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேச அம்மையாராலும் அவரைப் போன்றவர்களாலும்தான் முடியும்.

சுருதி: சரிநிகர்

சுமைகளுக்கான அட்டைப்படத்தை பிரத்தியேகமாக வரைந்துள்ளவர் திரு. சல்வடோர் (கியூபா).

அப்பா அடி தருவாராம்...

மைதிலி தவிராஜா.

ஜோன் (B)போர்கன் மனித மன இயல்புகளை சித்தரிப்பதில் வல்ல ஒரு நோர்வேஜிய எழுத்தாளர். "அப்பா அடி தருவாராம்..." என்ற சிறுகதை அவரது "Av en forbryters dagbok. கதையின்

தழுவலாகும். சிறுகுழந்தை ஒன்று தன்னைச் சூழ்ந்த வீட்டுச் சூழலில் காணுகின்ற உலகம் இங்கு சித்தரிக்கப் படுகிறது. -மைதிலி-

எனக்கு ஒரு தாத்தா இருக்காம். அவர் நடக்க மாட்டாராம். அவருக்கு பாரிசுவாதமாம். எங்க வீட்டில கூரை மாடி இருக்கு. அங்கைதான் அவர் இருக்கிறார். தாத்தாட்டை ஒரு தடி இருக்கு அதலை அவர் நிலத்தை இடிச்சபடி இருப்பார். நான் என்ற பஞ்சக் காற்சட்டையை நனைச்சபடி படுத்திருப்பன்.

அப்பா அண்டைக்கு கோபமாக இருந்தார். "இந்தக் கிழவன் நெடுக இடிச்சக்

கொண்டிருக்கு" என்று சொன்னார். பிறகு அப்பா தாத்தாவை கீழை கொண்டு வந்தார். அம்மா ஏதோ அப்பாவிற்று சொன்னா. அப்பா தாத்தாவை திருப்பி மேல கொண்டு போனார். தாத்தா எப்பவும் போல நிலத்தை அடிக்கிறார்.

அப்பா சரியான உயரம். என்றை தொட்டில இருந்து பார்த்தா பெரிய.. உயரம்

அவற்றை முகம் பெரிசா இருக்கும். அதில முள்ளுக் கரண்டி போல ஏதோ முள்ளாய் இருக்கும்.

அவரைக் கண்டாவே பயம். அப்பா இரைஞ்சு கொண்டு திரிவார். சுத்தி சுத்தி ஓடித் திரிவார். அப்பாக்கு மயிரும் சிவப்பாய் இருக்கும் அப்பா மாதிரி திரியிற ஒன்றுக்குப் பேர் தேனீயாம்.

அப்பாதான் சொன்னவர். அப்பா அப்பாவும் ஒரு தேனீயோ!

அம்மா எனக்கு கிட்ட வந்தா அம்மாக்கு பஞ்சு போல முக்கு. வழுவழுப்பாய் கூட இருக்கும். அது என்ற கழுத்தில இப்ப படுகுது. அம்மாக்கு அன்பான சூரல். அம்மா எனக்கு கிட்ட வந்தால் எனக்கு ஒரே சந்தோசம்.

எங்கடை வீட்டில என்னை விட சின்னதாய் ஒண்டு இருக்கு. அதைச் சின்னத் தங்கச்சி என்று சொல்லினம்.

அது எனக்கு கீழை சரியான சின்னனாய் இருக்குது.

அதை என்னால பாக்கேலாதது. ஆனா அது குவா குவா என்று கத்திறது கேக்குது.

என்றை வண்ணில மேல முகில் இருக்கு.

அதை தொட்டு நான் விரையாடுவன்.

பிறகு தூங்கிப் போவன்.

அப்ப என்ற பஞ்சக் கழிசானும் நனைஞ்சு போகும்.

நான் பெரிசா வளந்தால் நல்லது என்று நினைப்பன்.

சிலநேரம் தொட்டிலுக்கை படுத்திருக்க விசராய் இருக்கும்.

நான் எதையாவது சொல்லிக்

கொண்டிருப்பன்.

ஒருதரும் என்ற கதையை கேக்க மாட்டினம்.

நான் பெரிசா ஏதாவது கதைப்பன்.

அப்ப அம்மா பால் போத்தில கொண்டு வந்து என்ற வாய்குள்ள வைப்பா.

நான் இப்பெல்லாம் தொட்டில விட்டு கீழை வந்திட்டன்.

நான் சரியான சின்னவனாகிப் போனேன். சின்னத் தங்கச்சி கூட என்னைவிட உயரத்தில பெரிசா இருக்கு.

நான் இப்படி சின்னதாகிப் போனது அப்பாவும் அம்மாவும் நான் வளர்றன் என்று சொல்லினம்.

தாத்தவின்ரை மேல்மாடிக்கு கீழை வெள்ளை மேகம் இருக்கு.

அதுக்கு கீழை ஒரு உயரமான இடத்திலதான் என்றை பால் போச்சி இருக்கு.

நான் தவண்டு கொண்டு அங்கை போனன்

தொங்கிக் கொண்டிருந்த முகிலை இழுத்தன்

போச்சி கீழை விழுந்து என்னட்டை வந்தது.

எனக்கு ஒரே சந்தோசம். எல்லாச் சாமானும் கீழை விழுந்து என்னட்டை வந்தது.

அப்பா உயரமாய் எப்பவும் போலை வந்தார்.

தாத்தா தடியால இடிச்சா கத்திறது போல கத்தினார்.

நான் ஆ..ஆ பூச்சி என்று சொன்னன்.

அப்பா என்ற தோளை தூக்கிப் பிடிச்சார். அம்மா பஞ்சுபோல மூக்கோடை வந்தா.

அப்பா என்னைப் பார்த்தார். சனியன்... மூதேசி.. எண்டார்.

நானும் சனியன்.. மூதேசி எண்டன்.
அப்ப அம்மாவின்ர மூக்கு பஞ்சு போல
இருக்கேலை.

என்றை பால்போச்சி போல இருந்தது.
அப்பா பிறகும் சனியன்.. மூதேசி எண்டு
சொன்னார்

நானும் சனியன்.. மூதேசி எண்டன்.
சின்னத்தங்கச்சி கத்திச்சுது.
அப்பா போயிட்டார்.

நான் வரவர சின்னாகிக் கொண்டு
வந்தன்.

இப்பெல்லாம் நான் எலும்பி நிற்பன்.
ஒரு இடத்தில் இருந்து இன்னொரு
இடத்துக்கு போலன்.

இனிமேல் நான் தொட்டில்ல படுக்கத்
தேவையில்லையாம்.

இப்ப நான் நடப்பனாம்.
இடைக்கிடை விழுந்து போவன்.
களைச்சு போய் நிலத்தில் படுப்பன்.

அப்பிடிப் படுக்கேக்க தான் தெரிஞ்சுது
என்ற வண்டில் எவ்வளவு பெரிசெண்டு.

அப்பதான் விளங்கிச்சு நான் எவ்வளவு
சின்னனாகிக் கொண்டு போனென் எண்டு.
எனக்கு ஒரே கவலை.

சின்னத் தங்கச்சியும் இப்ப கீழை
வந்திட்டுது.

அதும் சின்னனாகிப் போச்சு.
அது பால் போச்சி இருக்கிற முகிலைத்
தொடும்.

எல்லாச்சாமானையும் அதுகும் இப்ப
கீழை கொட்டும்.

நாங்கள் சாப்பிடுவம் தட்டு...
அந்த தங்கச்சி கோப்பை எண்டு
சொல்லுது.

சின்ன தங்கச்சி ஒரு கோப்பையை மேல
இருந்து இழுத்துது.

அது கீழை விழுந்து கனக்க

கோப்பையாகிப் போச்சு.

அதில கொஞ்சத்தை தங்கச்சி எனக்கும்
தந்தது.

தங்கச்சி என்னில எவ்வளவு விருப்பம்
என்ன?

வெளியில நடந்து போறதெண்டா
எனக்கு நல்ல விருப்பம்.

அம்மாவோடை ஒரு நாள் வெளியில
போனன்.

மேல பாத்துச் சிரிச்சன்.
பெரிசாய் சத்தம் கேட்குது.

பெரிசு பெரிசாய் ஏதோ எல்லாம் ஓடிப்
போச்சுது.

அதெல்லாம் மிசினாம். அம்மா சொன்னா
அதுகள் கொப்பன் கா கனுக்கு
போகுதுகளாம்.

பிறகு நான் கீழை பாத்தன்
அப்பதான் தெரிஞ்சுது. என்ற கால்

போர்வைக்குள்ள இல்லை.
என்ற விரல்கூட எல்லாம் வெளியில
தெரிஞ்சுது.

எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம்.

நான் அம்மான்ர கட்டிலில ஒருநாள்
படுத்தன்.

அப்பா வந்தார் உயரமாய்
என்னைப் பார்தார்.

நடுக்கதவுக்கு யூட்டு போட வேணுமாம்.
அம்மாட்டை சொன்னார்.

இன்மேல் நான் அம்மான்ர கட்டிலில
படுக்கக் கூடாதாம் எனக்குச் சொன்னார்.

அப்பிடி படுத்தால் எனக்கு அடி
தருவாராம்.

சின்ன தங்கச்சி சொல்லுது நாங்கள்
அம்மான்ர கட்டிலில படுப்பம் எண்டு.

நானும் ஒமெண்டன்.
படுத்தால் அடிதருவார்தானே.

நான் தாத்தா இருக்கிற மேல் மாடிக்குப்

போனன்.

அங்கை தாத்தாவைக் காணேல்லலை.
ஒரு கிழவன் படுத்திருந்தது.

அவரின்ற ஆகமேலை பந்து போல
இருந்தது.

அந்தப் பந்தில சில இடத்தில சின்ன
நூல் ஒட்டி இருக்குது.

சிலது வெள்ளை சிலது சிவப்பு.
பிறகு தான் பாத்தன் தாத்தா ஒரு
மூலையில நிண்டார்.

தொட்டுப் பாத்தன்.
கண்ணாடிக்குள்ள தான் தாத்தா
இருந்தார்.

தாத்தாவைச் சுத்தி மரத்தில "பிறேம்"
எல்லாம் போட்டிருக்கு.

அந்தக் கிழவர்தான் தாத்தாக்கு சாப்பாடு
குடுக்கிறவராம்.

நான் கிழவனைப் பாத்தன்.
கிழவர் நிலத்தை இடிச்சார்.

தாத்தாவும் ஆடி ஆடி இடிச்சார்.
அம்மா ஓடி வந்தா கோப்பியோட.

என்னைக் கூப்பிட்டா.
நான் உடனே கீழை வரவேணுமாம்.

அம்மா சொன்னா அடி தருவாவாம்.
என்ன செய்தாலும் அம்மா சொல்லுறா
அடி தருவாவாம்.

அப்பா சொல்லுறார் அடி தருவாராம்.
ஆனா ஒரு நாளும் எனக்கு அடி
தரினமில்லை.

நான் சின்னாகிக் கொண்டே போனன்.
அம்மா அப்பா எல்லாம் சொல்லினம்
நான் பெரியவன் எண்டு.

இப்பெல்லான் நான் தலையணிக்
கனிசான் போடுறேல்ல.

எனக்கு மூத்திரம் பெய்ய ஒரு சட்டி
இருக்கு.

அது என்ற கட்டிலுக்கு கீழை தான்
கிடக்குது.

எனக்கு தலையணிக் கனிசானில
மூத்திரம் பெய்ய விருப்பமே இல்லை.

அது நனைஞ்சு ஒரே அரியண்டம்.
இந்தச் சட்டியில பெஞ்சா நான்
நனையிறதேயில்ல.

ஒருநாள் சரியான வெக்கை.
நான் சுட்டுக் கொண்டிருந்தன்.

நான் செத்துப் போனன்.
அப்பிடித்தான் இருக்க வேணும்.
ஒருதரும் கதைக்கினம் இல்லை.

இன்னதாய் குசுகுசுத்தினம்.
இடைக்கிடை "செத்துப் போனன்"
எண்டு ரகசியமாய் சொல்லிச்சினம்.

எல்லாரும் அன்பாய் பாத்தினம் என்னை.
அப்பா கூட முந்திமாதிரி இல்லை.

அவற்றை மூக்கு கூட அம்மான்ரை
மூக்கைப் போல இருந்தது.

நான் செத்தால் நல்லது எண்டு
நினைச்சன்

அப்பதானே எல்லாரும் என்னில
அன்பாய் இருப்பினம்.

ஆனா நான் திரும்பியும் நடந்து
திரிஞ்சன்.

சின்னன் சின்னாகிக் கொண்டே போனன்.
அப்ப நான் இப்ப சாககேல்லை.

அவையள் கதைக்கிறது எல்லாம்
கேக்குது.

பிறகும் நான் தாத்தாட்டைப் போனன்
ஒருநாள்

போகேக்கை படியில விழுந்து போனன்.
அப்பா வந்தார். மூக்கு சிவந்து இருந்தது.

என்னைப் பார்த்தார் சனியன்.. மூதேசி
எண்டார்.

நானும் சனியன்.. மூதேசி எண்டு
சொன்னன்.

"இவன் இப்ப நல்லாய் கதைக்கிறான்"

எண்டு அப்பா சொன்றார்.

ஆனா நான் தொட்டிலில் பெரிய பெரியனாய் இருக்கேக்கை தான் கணக்க கதைச்சனான்.

இப்ப என்னாலை எல்லாம் கதைக்கேலாது.

நான் ஒண்டு சொன்னால் அப்பா சொல்லுறார் "அப்படியில்லை இப்படிச் சொல்லு" எண்டு. எனக்கு ஒண்டுமே விளங்கேல்லை. ஆனா சின்னத் தங்கச்சி எல்லாம் கதைக்கும்.

குவா..குவா ஆ..ஊ எண்டு எல்லாம் சொல்லுது.

ஒரு நாள் எங்கட பால்போச்சி இருக்கிற இடத்தில வேறையொரு ஒரு முகில் இருந்தது.

அதில ஒரு கேக்கும் இருந்தது.

அதுக்கு மேல சின்னன் சின்றாய் ஏதோ குச்சி செருகி இருந்தது. அந்தக் குச்சியில கறுப்பா ஒரு நூலும் இருந்தது.

எல்லாரும் மூண்டு மெழுகுதிரி எண்டு சொல்லிச்சினம்.

நானும் மூண்டு மெழுகுதிரி எண்டு சொன்றன்.

பிறகு அந்தக் கேக்கை வெட்டச் சொல்லி சொல்லிச்சினம். வெட்டினன்.

கொஞ்சத்தாலை எனக்கு வயித்துக்கை குத்திச்சுது.

சாகப் போறன் எண்டு தான் நினைச்சனான்.

எனக்கு சாகிற தெண்டால் சந்தோசம்தானே.

ஆனா நான் சாகேல்ல.

படுத்திருந்தன் அப்பவும் மூண்டு மெழுகுதிரி தான் ஞாபகம் வந்தது.

அப்பா எவ்வளவு கெட்டிக்காரன் எண்டு நினைச்சன்.

அந்தக் கறுப்பு நூலை என்னமாதிரி

எரியப் பண்ணினார்.

அது எரியேக்கை என்ன வடிவாய் இருந்தது.

வெள்ளைக் குச்சியொண்டை ஒரு பெட்டியில் உரஞ்சித் தான் அப்பா எரியப் பண்ணிவர்.

அந்தக் குச்சியிலயும் தாத்தாந்ர பந்து போல ஒண்டு கறுப்பாய் இருந்தது. ஆனால் நூல் ஒட்டியில்லை. தாத்தாவைப் போல எனக்கு ஆசை.

நானும் நெருப்பு செய்து விளையாடோணும்.

அப்பா குச்சியளை பெட்டிக்குள்ள தான் வச்சிருந்தார்.

நாங்கள் கூதல் காயிற இடத்திலயும் அப்பா நெருப்பு செய்யிறவர்.

நான் மேல ஏறினன் குச்சி எடுப்பம் எண்டு.

எனக்கு எட்டேல்ல. எண்டாலும் ஒருமாதிரி எடுத்திட்டன்.

எடுக்கேக்குள்ள கீழ் விழுந்து போனன்.

நல்லகாலம் ஒருதரும் காணேல்ல.

எடுத்த குச்சியளை தலையணைக்கு கீழ வைச்சன்.

கொஞ்சத்தை தங்கச்சியினர் கட்டிலுக்கு கீழையும் வச்சன்.

உடனே நெருப்பு கொளுத்தவும் பயமாய் இருந்தது.

அம்மா என்ன சொல்லுவாவோ தெரியாது.

அப்பா வந்து என்ற தோளை இறுக்கிப் பிடிச்சால்.

அது எனக்கு விருப்பமேயில்லை

அவர் அப்பிடி பிடிக்கேக்கை எனக்கு அழுகை கூட வரும்.

நான் காத்துக் கொண்டிருந்தன்.

தாத்தா நிலத்தை இடிப்பார் தானே.

அப்ப அம்மா கோப்பியோட போவா

அந்த நேரம் நான் நெருப்புக் கொழுத்துவன்.

நான் நினைச்சது போல தாத்தா இடிச்சார்.

அம்மா மேலை போன கோப்பியோட

நான் எங்கட போச்சி இருக்கிற முகிலுக்கு நெருப்பு வைச்சன்.

அதுவும் வடிவா எரிஞ்சுது.

எங்கடை யன்னலுக்கு முன்னாலையும் ஏதோ தொங்குது.

அதுவும் முகில் மாதிரித்தான்.

அதுக்கும் நான் நெருப்புச் செய்தன்.

ஆ.. என்ன வடிவாய் எரிஞ்சுது.

நெருப்பு வைக்கிற பெரிய ககூட்டம் இல்லை.

அந்தக் குச்சி..அந்தினர் பந்தை அந்தப் பெட்டியில் உரஞ்சு நெருப்பு வருகுது.

நானும் அப்பாவைப் போல கெட்டிக்காரன் தானே என்ன?

கொஞ்சத்தாலை அம்மா மேலையிருந்து ஓடி வந்தா

அப்பாவும் வந்தார். பக்கத்து வீட்டு மாமாவும் வந்தார். ஆரோ நெருப்புக்கு தண்ணி ஊத்திச்சினம்.

அது ஸ்..ஸ் எண்டு சத்தம் போட்டுது.

எனக்கு ஒரே சந்தோசம்.

பாக்க நல்லாய்தான் இருந்தது.

ஆனா கொஞ்சத்தாலை அவையன் நெருப்பை எல்லாத்தையும் இல்லாமல் செய்து போட்டினம்.

ஒரு நெருப்பையும் இப்ப காணேல்லை.

அழுகை தான் வந்தது எனக்கு.

அப்பா சொன்னார் அடி தருவாராம்.

நெருப்பு வைச்சதுக் காக்கும். ஆனால்

அவர் இந்த முறையும் ஏமாத்திப் போட்டார்.

அவர் தாரட்டில் பரவாயில்லை.

நான் சின்னத் தங்கச்சியினர் கட்டிலுக்கு கீழையும் குச்சி வைச்சிருக்கிறன்.

நான் நாளைக்கு நெருப்பு விளையாட்டு விளையாடுவன்.

தங்கச்சிக்கு நெருப்பெண்டால் பயம்.

அது விளையாட வரமாட்டன் எண்டுது.

எங்கடை வீட்டுக்குப் பின்னாலை ஒரு கிணறு இருக்கு.

அந்தக் கிணத்துக்கு பின்னாலை ஒரு வீடு இருக்கு.

அந்த வீட்டிலையும் என்னைப் போல ஒரு பெடியன் இருக்கிறான்.

அவன்ர பேர் ஜோனாம். அவன் தன் சொன்னான்.

தங்கச்சி ஒரு பெட்டையாம். பெட்டையன் எல்லாம் பயந்தவையாம். அவைக்கு நெருப்பு வைக்கவும் பயமாம்.

எனட்டை கனக்க நெருப்புக் குச்சி இருந்தா அவனும் நெருப்பு விளையாட வருவானாம்.

அவன் அந்தக் குச்சியளை அப்பிடித்தான் சொன்னவன்.

அவன் ஒரு வீட்டைக் கூட நெருப்பு வைப்பானாம்.

அவன் என்னை விட கெட்டிக்காரனாக்கும்.

இப்பெல்லாம் அப்பா எல்லா நெருப்புக் குச்சியளையும் ஒழிக்கப் போட்டார்.

அதெல்லாம் இப்ப குசினிக்குள்ளதான் அலுமாரிக்கை கிடக்குது.

அம்மா சட்டிபாளை கழுவிற் சவுக்கார போத்தலுக்குப் பின்னால தான் அதெல்லாம் கிடக்குது.

முந்தியெண்டால் நாங்கள் குளிர் காயிற அடுப்பிலதான் அதுகளை வைப்பினம்.

நான் கஸ்டப்பட்டுத் தான் எடுக்கோணும்.
இப்ப இந்தக் கஸ்டம் இல்லை எனக்கு.
நானும் ஜோனும் அதுக்குள்ள இருந்த
குச்சியள எடுத்தம்.

ஒருத்தருக்கும் தெரியாம கக்கசக்குள்ள
வைச்சம்.

சின்னத் தங்கச்சி சவுக்காரப் போத்தல
எடுத்துது.

அதை யூஸ் எண்டு சொல்லிச்சது.

அதில கொஞ்சம் குடிச்சது.

நானும் குடிச்சன்.

கொஞ்சத்தால நான் செத்துப் போனன்.

தங்கச்சியும் செத்திருக்க கோணும்.

ஒரு சத்தத்தையும் காணேல்ல.

கொஞ்சத்தால முளிச்சப் பாத்தன்.

நான் முந்திச் செத்தன். அப்ப மாதிரி
ஒருத்தரும் அன்பாய் பாக்கேல்லை.

அப்பா எப்பவும் போல கோபமாய்
கத்தினார்.

அந்தப் போத்தலை எல்லாத்தையும்
ஒளிச்ச வைக்கட்டாம்.

ஆனால் அவருக்குத் தெரியாதது நாங்கள்
நெருப்புக் குச்சி எடுத்த விசயம்.

ஒருநாள் மத்தியானம் அப்பா வீட்டிலை.
அம்மா தைச்சக் கொண்டிருந்தா.

நானும் ஜோனும் எங்கட கிணத்தடிக்குப்
போனம்.

அதுக்கு நெருப்புக் கொளுத்திப் போட்டம்.
அது எரியேல்ல.

நெருப்புக் குச்சியெல்லாம் வீணாகிப்
போச்ச.

பிறகு எங்கட கக்கசக்கு நெருப்பு
வைச்சம்.

அது என்ன வடிவாய் எரிஞ்சது.

எங்களுக்கு ஒரே சந்தோசம்.

ஒடிப் போய் ஜோனிளர் வீட்டுக் வைச்சம்.

ஜோனிளர் அப்பா வீட்டுக்குள்ள இருந்து
ஒடி வந்தார்.

எங்கடை அப்பாவும் வந்தார்.

எங்கடை அப்பா ஜோனிளர் அப்பாவைப்
பார்த்தார்.

ஏதோ அவரும் சொன்னார்.

ஜோனிளர் அப்பா நான்தான் நெருப்பு
வைச்சனானாம்.

அவர் சொல்லுறதுதான் சரி.

அப்பா சொல்லுறார் ஜோன்தான்
வைச்சவனாம்.

எங்கடை வீட்டில இருந்துதான் நான்
குச்சி எடுத்தனான்.

எங்கடை வீட்டுக்குள்ள தானே
ஒளிச்சனாங்கன்.

பிறகேன் ஜோன் வைச்சவன் எண்ணம்.

நான் எவ்வளவு கெட்டிக்காரன்.
நான்தான் நெருப்பு வைச்சனான்.

தங்கச்சியும் என்னால தான் செத்தது.

இப்ப ஆஸ்பத்திரியில இருக்கு.

எப்பவும் அவளுக்குத் தான் அதிகஷ்டம்.

ஜோன் சரியான குழப்படியாம். அப்பா
சொல்கிறார்.

நான் அவனோட விளையாடக் கூடாதாம்
நாங்கள் இட்டிச் சேந்து விழையாடுறதைத்
தான் குழப்படி எண்ணமமாக்கும்.

ஆனா நாங்கள் எப்பவும் சேந்துதான்
குழப்படி செய்யிறம்.

இப்ப அப்பா அலுமாரிக்குள்ள நெருப்புக்
குச்சிய ஒளிக்கிறேல்ல. இப்ப அவர்தான்
"பொக்கற்றில" கொண்டு திரியறார்.

அவர் நிறைய நெருப்பு வைக்கிறார்.

அவர் நிறைய நெருப்பு வைக்கிறார்.

அடுத்த இதழில் முடியும்

இதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்?

சுமதி

இன்று யுத்தத்திற்காகப் பாவிக்கப்படும்
போர்க் கருவிகள், இரசாயனக்
கலவைகள், நச்சுக் குண்டுகள்
போன்றவற்றால் சுற்றாடலும்
வளிமண்டலமும் மாசடைந்து வருகின்றன.
அத்தோடு இம் மாசடைதலினால் பல
பிரச்சனைகளும் உருவாகின்றன.
யுத்தத்தினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்
படுபவர்கள் தமது அங்கங்களை
இழக்கின்றனர். இத்தகைய பாதிப்புக்கள்
யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னும் புதிதாகப்
பிறக்கும் பிஞ்சுக் குழந்தைகளிலும்
தொடர்கிறது. அவர்கள் ஒன்றில் உளவியல்
ரீதியான பாதிப்புக் களுடனோ அல்லது
பிறக்கும் போதே அங்கவீனர் களாகவோ
பிறக்கின்றனர். உதாரணமாக இரண்டாம்
உலக யுத்தத்தின் போது அமெரிக்கா
யப்பானின் கிரோசிமா, நாகசாக்கி போன்ற
நகரங்களின் மீது வீசிய அணுகுண்டின்
பாதிப்பு இன்றுவரை அங்கே தொடர்ந்த
வண்ணம் இருக்கின்றது.
குறைபாடுகளுடன் குழந்தைகள்
பிறக்கின்றன. வியட்நாமிலும் இதே
போன்று நிகழ்கின்றது என்பதை
பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இலங்கையில் தொடரும் யுத்தமும் பலரை
ஆங்கவீனர்களாக்குகின்றது. (2வது
சுமைகளில் "நிராதரவாக்கப்படும் நாளைய
தலைமுறை" என்ற தலைப்பில் எமது
சிறார்களின் நிலைபற்றிக் குறிப்பிட்டு
இருந்தேன்.) இவ்வாறு அங்கங்களை
இழப்பவர்களில் பெரிதும்
பரிதாபத்திற்குரியவர்கள் பார்வை

இழந்தவர்களே. பார்வையை
இழந்தவர்களுக்கு வாழ்க்கையும் வெளி
உலகமும் இருண்டு விடுகிறது. அத்தோடு
உளவியல் ரீதியாகவும் அவர்கள் பாதிப்புக்கு
உள்ளாகின்றார்கள். ஒரு நல்ல
எழுத்தாளனோ அல்லது ஒரு கலைஞனோ
தனது பார்வையை இழக்கும் போது
அவனிடமுள்ள திறமைகளும் பயனற்றுப்
போகின்றன. அத்துடன் இவ்வாறு
இருப்போரில் அவர்கள் குடும்பங்கள்
தங்கியிருக்கும் நிலை இருப்பின் முழுக்
குடும்பத்தினது எதிர்காலமும் கேள்விக்கு
உரியதாகிறது. இவ்வாறு தமது

வாழ்க்கையை இழந்து இருட்டுக்குள்
தள்ளப்பட்டவர்கள் மீது எமது சமூகம்
தனது வழமையான, குறைபாடுகளுடன்
ஒருவனை ஏற்றுக் கொள்ளாத மனப்

பக்குவத்தில் பலவிதமாக நிந்தனை செய்வதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. (உதாரணமாக கண் இழந்தவனைக் குருடன் என்றோ கால்களை இழந்தவனை நொண்டி என்றோ அழைப்பது வழக்கம்) இது அவர்கள் எதிர் நோக்கிய இழப்பை விடவும் கொடுமையான நிலைமையாகும்.

அத்தோடு திருமணமாகாத ஒரு இளம் பெண்ணோ அல்லது ஆணோ இந்த நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டால் அத்தோடு அவர்களது எதிர்காலமும் பின்தள்ளப்படுகிறது. குறைபாடுகளுடன் அவர்களை வாழ்க்கைத் துணைவனாகவோ அல்லது துணைவியாகவோ ஏற்றுக் கொள்ள யாரும் முன் வருவதில்லை. எமது தாய்த் திருநாட்டில் இப்படியான நிலைமைகளில் பலரை இன்று சந்திக்க முடியும். இவர்களுடைய எதிர்காலம் தான் என்ன

என்று சிந்திக்கும் போது கேள்விக்குறிகள்தான் எம் முன்னே எழுகின்றன. எமது தேசத்தின் மக்கள் எல்லோருமே இன்று யுத்தத்தின் கோரப் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். யுத்தத்தின் விளைவுகளைத் தனிப்பட்ட ரீதியாகப் பார்க்க முடியாது. சில வசதி படைத்த குடும்பங்கள் தாமே அதற்குத் தீர்வு காண்கின்றனர். (செயற்கை கால் பூட்டுதல், கண் தானத்தின் மூலம் உதவிகளைப் பெறுதல்) ஆனால் எல்லோராலும் முடிவதில்லை. புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாம் இத்தகைய பிரச்சனைக்கு பொருளாதார ரீதியாகவேனும் உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எமது குடும்பம், எமது சற்றம் என்ற குறுகிய வட்டத்தை விட்டு எமது தேசம் எமது சகோதரர்கள் என்று பரந்துபட்டு பார்ப்போம் ஆனால் இது போன்ற பிரச்சனைகளை ஓரளவிற்கேனும் எங்களால் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

சுமைகள்

தொடர்புகளுக்கு
சுமைகள்

ALMENINGS GT-1
4013 STAVANGER
NORWAY

வங்கிக்கணக்கிலக்கம்:-
"SUMAIKAL"
3201. 27.03030
SRBANK STAVANGER

உகுடசுந்தர 200-0908999
தொலைபேசி கல: 04-891578

சில நிகழ்வுகள்

வ்ரவங்கர் சர்வதேச கலாச்சாரமையத்தின் பத்தாவது ஆண்டு நிகழ்வு விழா இவ்வாண்டு புரட்பாதி மாதம் 7ம் திகதியிலிருந்து 13ம் திகதியளவு கொண்டாடப்பட்டது. நிகழ்வுகளாக சர்வதேச கலாச்சாரக் கண்காட்சி, இசை, நாடக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. கண்காட்சியில் இலங்கை, மாகிஸ்தான், லியட்னம், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற ஆசிய நாடுகளும் மற்றும் ஆபிரிக்க, நென் அமெரிக்க, ஜெர்மனிய நாடுகளும் தந்தமது நாடுகளின் கலாச்சாரப் பொருட்களைக் காட்சிக்கு வைத்திருந்தன.

இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் "கமயகன்", தழிழ், சிங்கன, முஸ்லீம் மக்களுடன் இணைந்து நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியது.

7.9.92 திங்கள் நடைபெற்ற ஆசிய கலாச்சார இசை நிகழ்ச்சிகளில் ஈழத்து இசைக்கலைஞர் சி.சக்திதரன் அவர்களின் தூளவாத்திய இசை நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றது. இவரது இசை நிகழ்ச்சியை வேற்றுநாட்டிலும் பெயர்ந்து ரசித்தனர். இவர்களின் காரொலியை இதற்குச் சான்றாகும். இவர் பிரபல இலங்கைகலைஞரான கலைஞர் என்பது யாவரும் அறிந்தது.

இங்கு

நிகழ்ந்தது

சமயகலிளால் நடத்தப்பட்ட இலங்கைப்பொருட்கள் விழப்பணியில் கலாட்டா நிகழ்ச்சி சர்வதேச பெண்கள் மறுவாழ்வு நிகழ்த்துக்கு உட்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெயர்:

என் இதயத்தில்
கூடிக்கொண்டு
சிறுகதைகளும்
சுதந்திரப் பறவை பாடிய பாடல்

La Myster
Poesia de un ave
que voló con
mi esperanza.

Salvador
1992
CUBA

"சமைகள்" இதழ்- 4 பரட்டாதி.ஐப்பசி 1992

அப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.